XVII. évfolyam 9. szám. Ára: 1 forint 1961. március 2

Ludas Matyi

Vasvári Anna rajza

— Osztán, ángyikám, idén mennyit kapunk munkaegységenként ?...

— Flaszter helyett kötél, lenn helyett fenn. A többi azonos — magyarázta a feleségének a cirkuszból hazafelé menet.

— Miről beszélsz?

— A kötéltáncról. Semmiség. Flaszter helyett kötél...

— Elment az eszed?

— Miért ment volna el? Nem figyelted? Bal, jobb, bal, jobb. Előbb a bal láb, aztán a jobb, majd ismét a bal láb, rá újfent a jobb. Arra kell vigyázni, hogy össze ne keverje az ember. Hát nálam ez kizárt dolog. Úgy tudok járni, hogy oda se figyelek. Ide nézz! Bal, jobb, bal, jobb... Ösztönösen érzem, melyikkel lépjek... Kötéltáncos leszek.

— De Emil!

— Semmi Emil! — Forró izgalom öntötte el. Korábban is sejtette, hogy különös képesség lappang benne, néha figyelte is magát az utcán, bal, jobb, bal, jobb, sosem téveszti el. De hogy a kötéltánchoz is ért, arra most döbbent rá, a férfikor delén.

— Flaszter helyett kötél, lenn helyett fenn... Ennyi az egész! Kötéltáncos leszek! — ismételte dacosan.

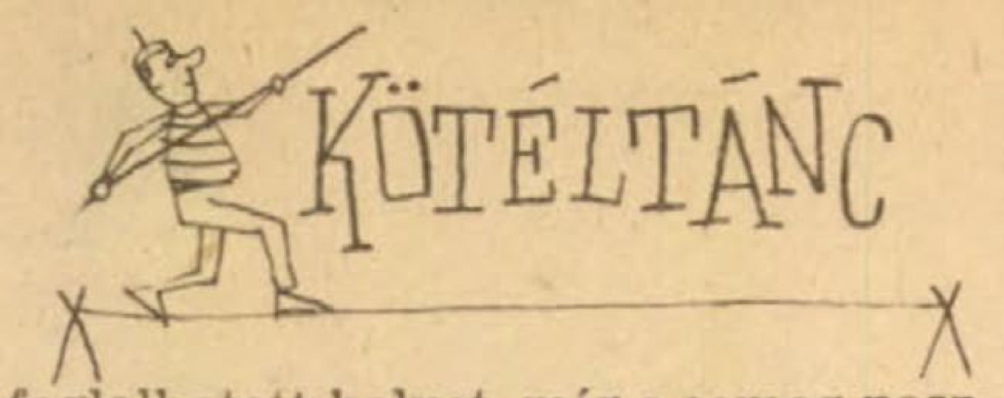
Sejtelmes nyári éjszaka borult a ligetre, az égen biztatóan hunyorogtak a csillagok. És Széphegyi Emil negyvenéves gyalogjáró vállalta a küldetést. A hazai kötéltánc továbbfejlesztésének magasztos ügyét.

*

Az első lépés könnyen ment. Villámgyorsan leszokott a beszélgetésről, most már csak nyilatkozott. A feleségének, a gyermekeinek, a házmesternének, a sajtónak, a rádiónak. Sokat nyilatkozott és sokszor. A kötéltáncról. „A kötéltánc az kötéltánc. Jóformán, szerintem." Erről a nyilatkozatáról sokáig tárgyaltak országszerte, őszinte megilletődéssel.

A produkció előtt egy héttel szemlét tartott a cirkuszban, felnézett a kötélre, kissé elpirult, majd új nyilatkozatot tett:

„Célom, a polgári kötéltánc individuális jellegének, a kor kívánalmai szerinti minőségi demokratizálása." Amikor felkérték, hogy ezt az eszméjét részletesebben világítsa meg, a következőket adta elő: „A polgári kötélen, a társadalom struktúrájának megfelelően, csak a kiváltságos egyén

foglalhatott helyet, míg a tömeg passzív szemlélődésre kényszerült. A mai kötélen más lesz a helyzet. Fenn táncol majd az aktív közönség, én pedig a nézőtérről instruálom a produkciót."

Amikor a rendőrség ezellen esztétikai vétót emelt, Széphegyi töprengett néhány napig, majd ismét nyilatkozott. Ez a nyilatkozat, a korábbihoz képest, már határozott letisztulást mutat, a műfaj esztétikai sommázásnak igényével lép fel:

„A korszerű kötéltánchoz négy tényező szükséges: a kötél, a magasság, a nyilatkozat és a magyarázat. Az első kettő adva van, a másik kettőt adni kell. A produkció előtti nyilatkozat a kötéltáncos dolga, a mutatvány utáni kommentár a kritikát illeti. Világos, lelkes nyilatkozat egyfelől, kemény és harcos magyarázat másfelől — ezen áll, sőt bukik a hazai kötéltánc ügye."

*

A harmadik lépésnél zuhant a hálóba, és béka módjára elterült. A cirkuszban felbomlott a rend, a közönség sikoltozva, szitkozódva tolongott a porond körül. „Szerencsétlen ember, ó, istenem!" „Mit sajnálja? Akinek X-lába van, ne másszon kötélre!" „Utat a mentőknek!" „Pénztár! Kinyitni! Adják vissza a pénzt!"

A felbolydult kavargásban, némán és sápadtan álldogált egy kis csoport. A kritikusok. Akikhez most odalépett a mentőfőorvos.

— A sebesült folyton azt suttogja: magyarázatot kérek, harcos, kemény magyarázatot. Ez önökre vonatkozik, ha nem tévedek...

— Nem téved — morogta egy köpcös, sápadt férfiú, és felbámult az elárvult kötélre.

*

Szemelvények a sajtóból:

„Tiszta szándék ez, igaz, becsületes. Olyan szándék, mely önmagában is tiszteletet érdemel. De Széphegyi nem az az ember, aki a szándéknál megáll. Tovább lépett. Nem is egyet, kettőt. De milyen kettőt! Ha észleltünk is eközben némi ingadozást, meg kell mondanunk harcosan és keményen, ez pozitív ingadozás volt. Széphegyi két lépése nagy lépést jelent előre hazai kötéltáncunkban."

„Széphegyi minden mozdulata ízig-vérig kötélszerű. A közönség azzal a szilárd meggyőződéssel távozhatott, hogy Széphegyi testestül-lelkestül kötélre való. És ez fontos! Ezt kell leszögezni erélyesen és szenvedélyesen. Akadhatott talán az előadásnak olyan apró mozzanata, amikor egyesek úgy vélhették esetleg, ha csak egy pillanatra is, mintha Széphegyi némileg megszakította volna a produkció folyamatát, de ez mitsem változtat azon, hogy egészében Széphegyi egészében maradt."

„Széphegyi nem ragaszkodott a konvenciókhoz, de hű maradt önmagához: A második hagyományos lépés után olyan újszerű fordulatot alkalmazott, amely frappánsan változtatta meg az adott szituációt. A műfaj elavult szabályaitól eltérően, nem előre lépett, hanem lefelé. És húsz métert lépni lefelé, nem csekély dolog! Széphegyiben volt bátorság, kezdeményező kedv e lépést megtenni. A kritikában pedig legyen harcosság, merészség e lépést értékelni!"

*

Amikor az ápolónő felolvasta, mit írnak a lapok, Széphegyi dühbe gurult.

— Fanyalognak a disznók — ordította a gipszpólyából. — Nővérke, írja! Nyilatkozni fogok:

„A hazai kötéltánc fejlesztésében végzett sikeres munkálkodásom arra kötelez, hogy tapasztalataim alapján néhány elavult fogalmat újraértékeljek.

1. A kötél kevésbé alkalmas erre a produkcióra, mint a flaszter. A kötél nem adja meg azt a művészi biztonságot, amely az efféle mutatványhoz szükséges. A kötél megszüntetendő.

2. A magasság arisztokratikus távolságot teremt a művész és a közönség közt. A magasság megszüntetendő.

3. A kritika képtelen rá, hogy olyan harcosan és szenvedélyesen magyarázza meg a látottakat, mint a kötéltáncos maga. A kritika megszüntetendő.

4. Hazai kötéltáncunk továbbfejlődésének zálogát a földön történő bőséges és rendszeres nyilatkozatban látom."

Komlós János

Az idény első gólja

Várnai György rajza

A protekció őskorából

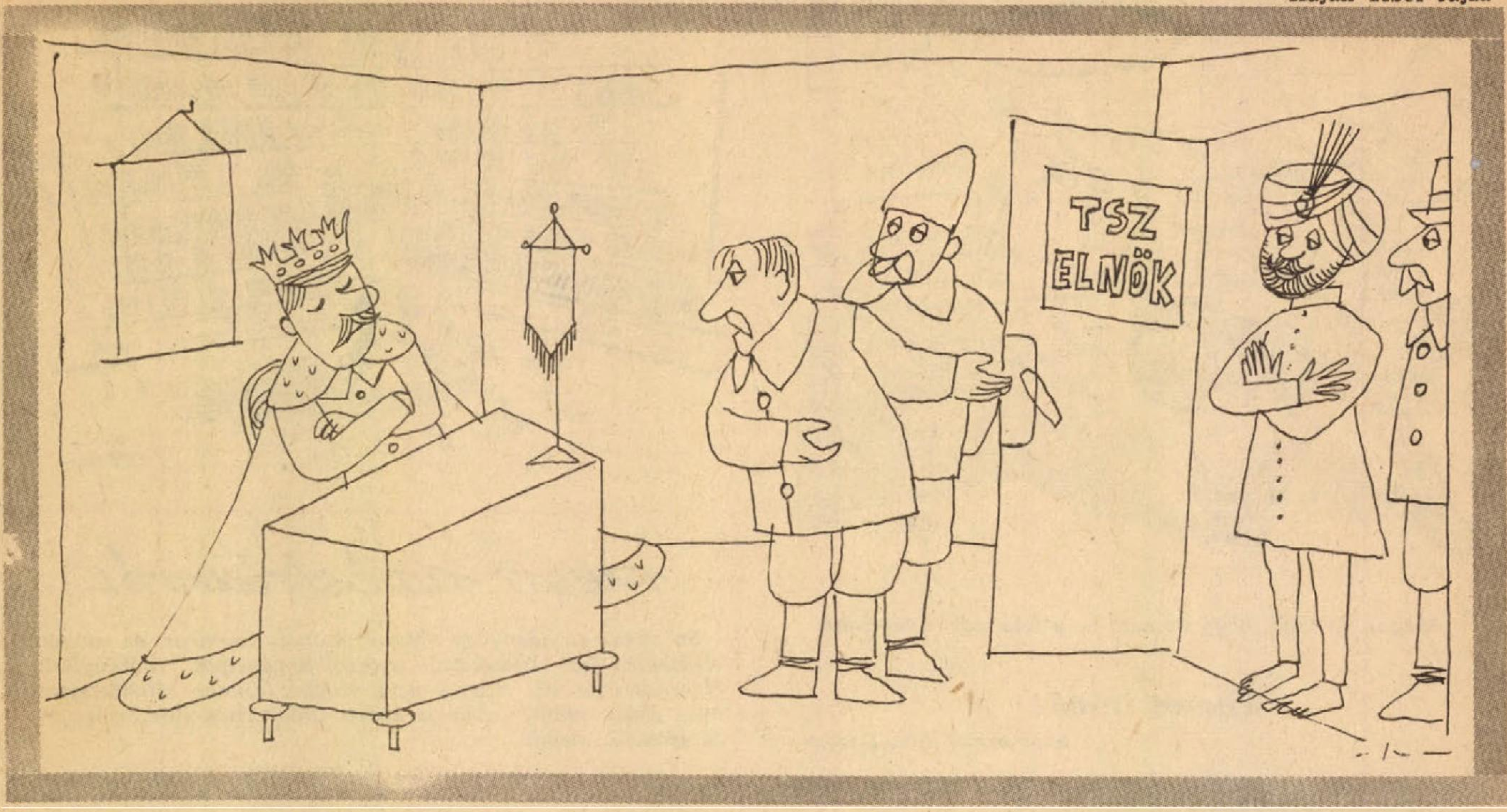
Török János rajza

- Egy kicsit túlzottnak találom a nagybácsija ajánlólevelét, fiatalember. Vasszorgalomról beszél, holott még csak a kőkorszakban élünk!

Tartózkodó elnök

Kaján Tibor rajza

– Hoztunk egy gondolatolvasót, mert szeretnénk megtudni, mi lesz a tavaszi szántással...

A miniszter elvtárs mondta

A miniszter egyszer így szólt a helyetteséhez:

— Kérlek szépen, nézd meg, mi van azokkal a fehérfejű gombostűkkel?

A miniszterhelyettes magához hívatta a minisztériumi főigazgatóság vezetőjét.

— Kérlek szépen, mit csináltok azokkal a fehérfejű gombostűkkel? — A minisztériumi főigazgatóság vezetője felhívta a termelési megbízottat.

— Ide hallgasson! Minden mást abbahagyni! Elsősorban a fehérfejű gombostűk termelésének a problémáját kell megoldani!

A termelési megbízott azonnal felhívta az illetékes referenset.

— Referens elvtárs, az országépítés egyik igen fontos szakasza forog kockán. Fehérfejű gombostűk...

Az illetékes referens sürgönyileg tanácskozásra hívta össze Prágába az összes üzemek igazgatóit.

— Elvtársak! Gyermekeink boldog jövőjének felépítéséről van szó, a béke ügyéről! A fehérfejű gombostűk...

Három héttel később már valamennyi üzem csak fehérfejű gombostűt gyártott.

Tudomást szerzett erről a miniszter is. Magához hívatta a helyettesét.

— Kérlek szépen, nézd meg, mi van azokkal a fehérfejű gombostűkkel?

A miniszterhelyettes magához hívatta a minisztériumi főigazgatóság vezetőjét.

— Kérlek szépen, mit csináltok ezekkel a fehérfejű gombostűkkel?

A minisztérium főigazgatóság vezetője felhívta a termelési megbízottat.

— Ide hallgasson. Minden mást abbahagyni! Elsősorban a fehérfejű gombostűtermelés csökkentésének a problémáját kell megoldani!

A termelési megbízott azonnal felhívta az illetékes referenset.

— Referens elvtárs, az országépítés egy igen fontos szakasza forog kockán. A fehérfejű gombostűk...

Az illetékes referens sürgönyileg tanácskozásra hívta össze Prágába az összes üzemek igazgatóit.

— Elvtársak! Gyermekeink boldog jövőjének felépítéséről van szó, a béke ügyéről! A fehérfejű gombostűk...

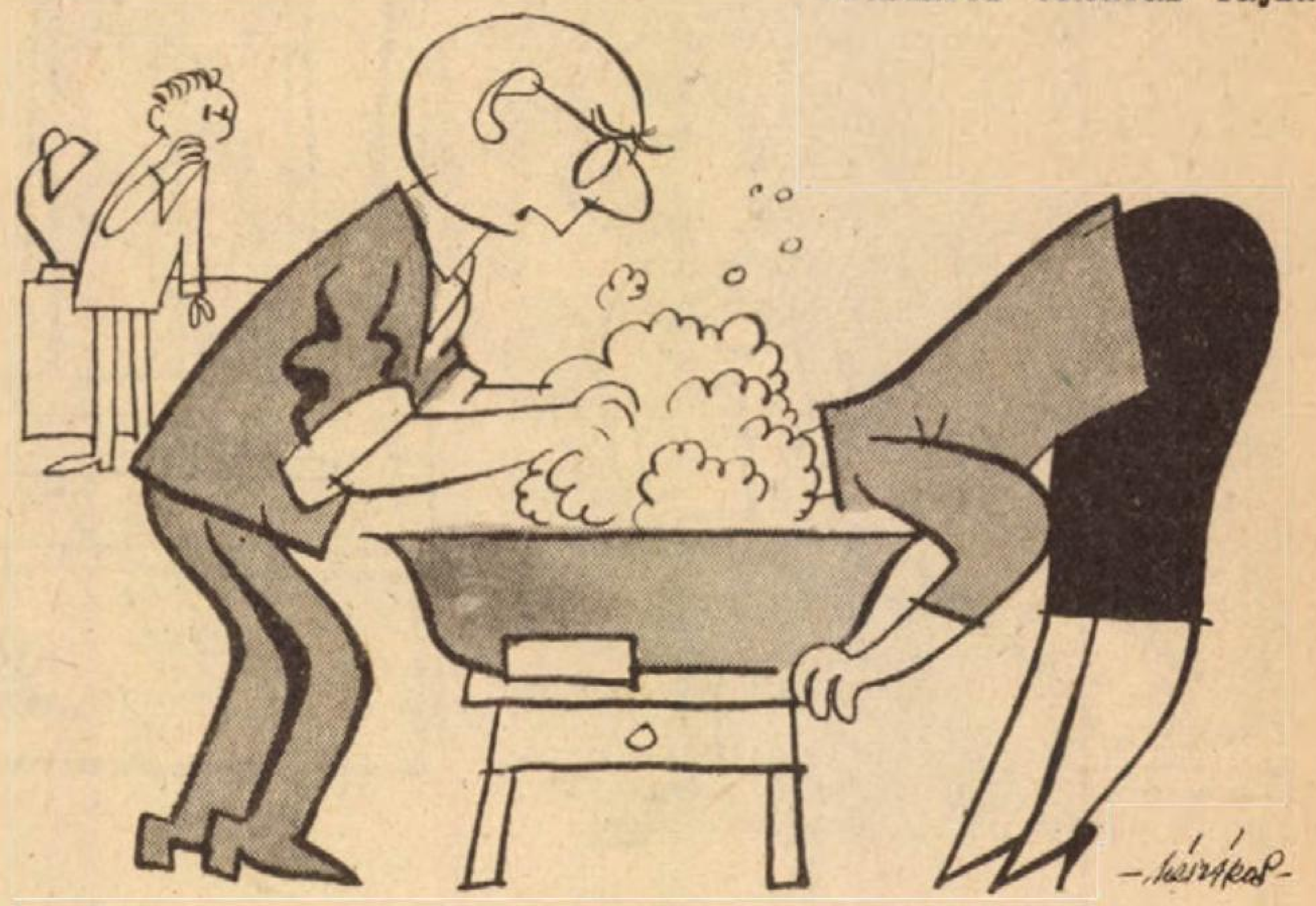
Három héttel később egyetlen üzletben sem lehetett fehérfejű gombostűt kapni.

Stefan Sabo

(Szlovákból fordította: Langer Zsóka)

Következetes főnök

Mészáros András rajza

– Megmondtam, hogy ha még egyszer elkésik, megmosom a fejét!

Megértő autótulajdonos

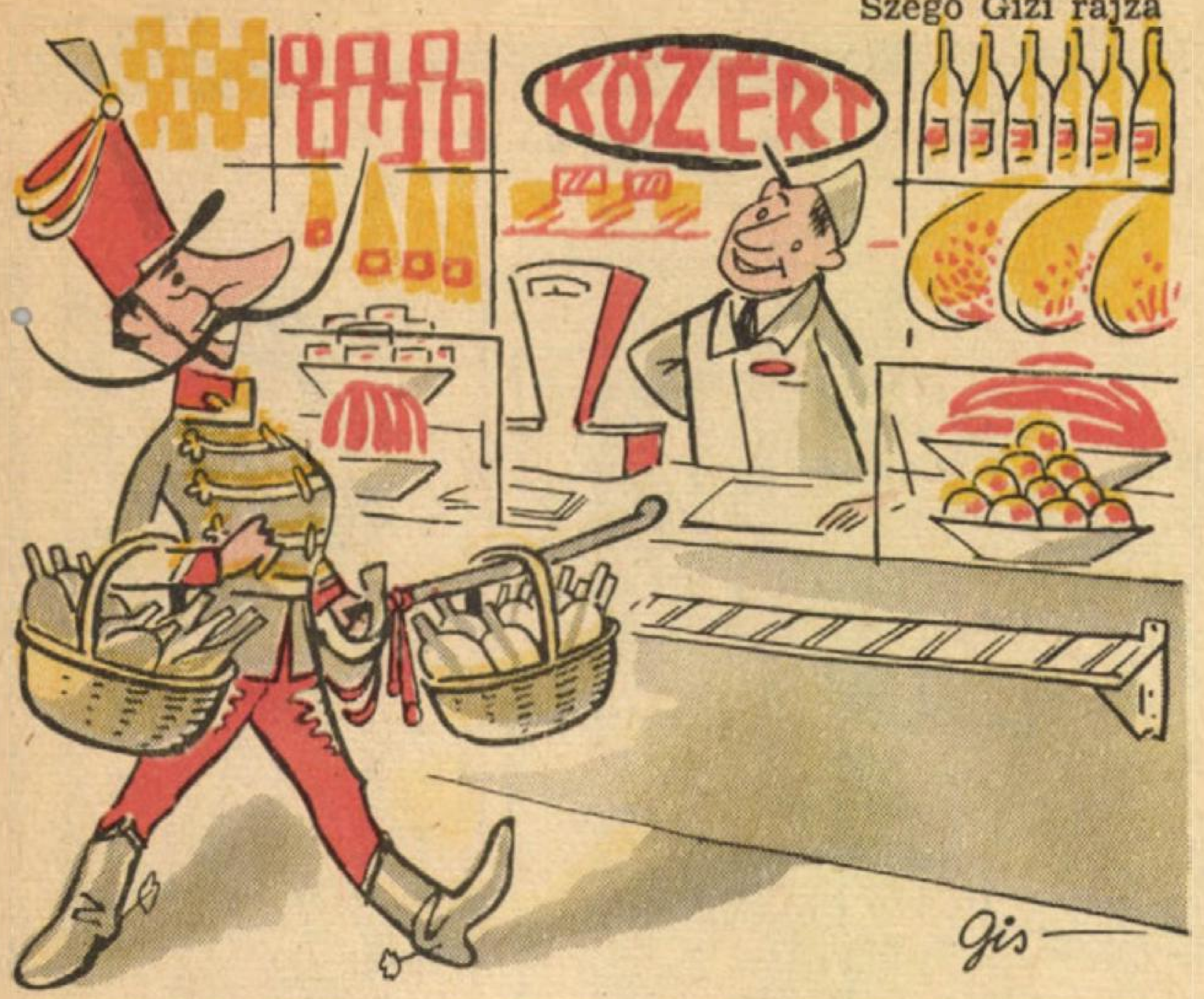
Pusztai Pál rajza

– Sose zavartassák magukat, legföljebb villamossal megyek...

Háry János legújabb kalandja

Szegő Gizi rajza

– Maguk üzentek, hogy hozzam be a felesleges üvegeket?

Unalom

Toncz Tibor rajza

Tisztes úriház

Szűr-Szabó József rajza

– Micike, ha nem lesz az enyém, kirúgom a gerendát!

PESTI TUDÓSITÓNKTÓL

Szeretem az idényvégi kiárusitásokat. Ilyenkor az ember olcsóbban tud beszerezni nyárra bundacipőt, érmelegitőt, jégernadrágot stb. Persze nem szabad teljesen kiköltekezni, mert akkor miből tudna az ember októberben fürdőnadrágot és szandált venni?

Mi mindenre kell gondolnia egy szinpadi szerzőnek! Az igazgató igy korholta az irót:

– A darabjában mindenki egészséges! Senki sem sántit, senki sem köhög. Nincs benne egyetlen szivbajos, köszvényes, foglájós, rövidlátó, neuraszténiás vagy pajzsmirigytúltengésben szenvedő. Ez súlyos hiányosság! Nem szabad a közönséget bosszantani!

Könyvkiadásunk kissé lassú. Néha évek telnek el, amig egy kézirat végre nyomdába, majd a közönség elé kerül. Csak egy példa: Kabócza Lajos, a neves történetiró már 1912-ben átadta kiadójának „Világtörténelem" cimű kéziratát. A könyv kiadása évről évre halasztást szenvedett, végre aztán értesitették a szerzőt, hogy könyve 1961 harmadik negyedében megjelenik. Kabócza kétségbeesetten rohant a kiadóhoz.

– Szeretném kiegésziteni a kéziratot! – mondta.

– Nem lehet! – hangzott a válasz. – A kézirat már ki van szedve, a megjelenés be van ütemezve. Túllépnénk a költségvetést. Mi szükség van betoldásra?

– Bocsánat, közben volt két világháború is.

– Az lehet. De volt egy rendelet a pénzügyi fegyelemről is.

f. l.

Jucika és a télutó

Pusztai Pál rajza

I.

Ünnep előtt piacra jár,
hogy hol egy szép kacsa-madár?
Elejti.
Éles bárdot ránt,
ízekre szedi!... Szép arányt
betartva osztja fel húsát:
sült lesz a mell, a comb, a hát;
aprólékja rizzsel vegyül,
a máj megpirul remekül,
s az ikrás zsírból félretesz...
Mert úgy érzi, hogy érdemes,
esküszik rá, hogy érdemes!

II.

De persze, csak hús nem elég!
Elkél melléje főzelék,
mit kis szatyrában hazahord:
most kezdődik a konyha-sport!

Pucol, metél, aprít, habar,
két oldalán hat Shiva-kar...
Rántást kever, mint színarany,
az illata is csintalan;
hagymát szelídít, míg nem csíp,
csak ínycsiklandó egy kicsit —
aprít, bár könnye kipotyog,
sebaj!... Ez asszonyi dolog!
Nincs, aki ilyet észrevesz;
egy könnycsepp? Ez nem érdekes,
de főzni... bezzeg érdemes!

III.

És most jön a torta-csoda.
Dús lakomán a korona:
illata rumos aroma:
teste citromhéj... mazsola...
Köntöse csokoládé-máz,
mit titkos recept magyaráz;
fortéllyal süti a konyhán
a félig-modern boszorkány!
És mikor készen áll, pici
tört mogyorókkal ékíti,
hadd legyen nemcsak édes-friss,
hanem tessék a szemnek is...
Az ebéd méltó vége lesz;
ezért dolgozni érdemes —
egész biztos, hogy érdemes!

IV.

...Közelg a végső figura:
az asztalhoz leül ura,
a törzsfőnök, — a Nagy Gyomor,
aki kritikát gyakorol.

Gyakorol?... Fenét. — Hallgatag
száját tömi a nagy falat,
mit begyűr némán, mint egy gép,
s csak néha nyög fel: „— Kérek
még... —"

Tíz perc, húsz perc... Üresen áll
az asztal, tányér és a tál.
A sok kis apró műremek,
amibe ízlést, ötletet,
művészetet, energiát
befektetett napokon át
a szegény női gályarab;
eltűnt, már nincs... Pár morzsa csak.

És ennyi munka, gond után
pár méltató szót vár csupán —
és mit kap?...
Szűkszavú beszéd:
„Nnna... egész jó volt az ebéd...!"

Sóhajt, amíg a férjre les:
„Hát érdemes?... Hát érdemes?"

*

(És másnap kezdi megint az egészet, elölről!)

Bedő István

Egy kis tájékoztatás

Várnai György rajza

– Látja, Jani bácsi, körülbelül itt van Leopoldville!

Üzemi helyzetkép

Erdei Sándor rajza

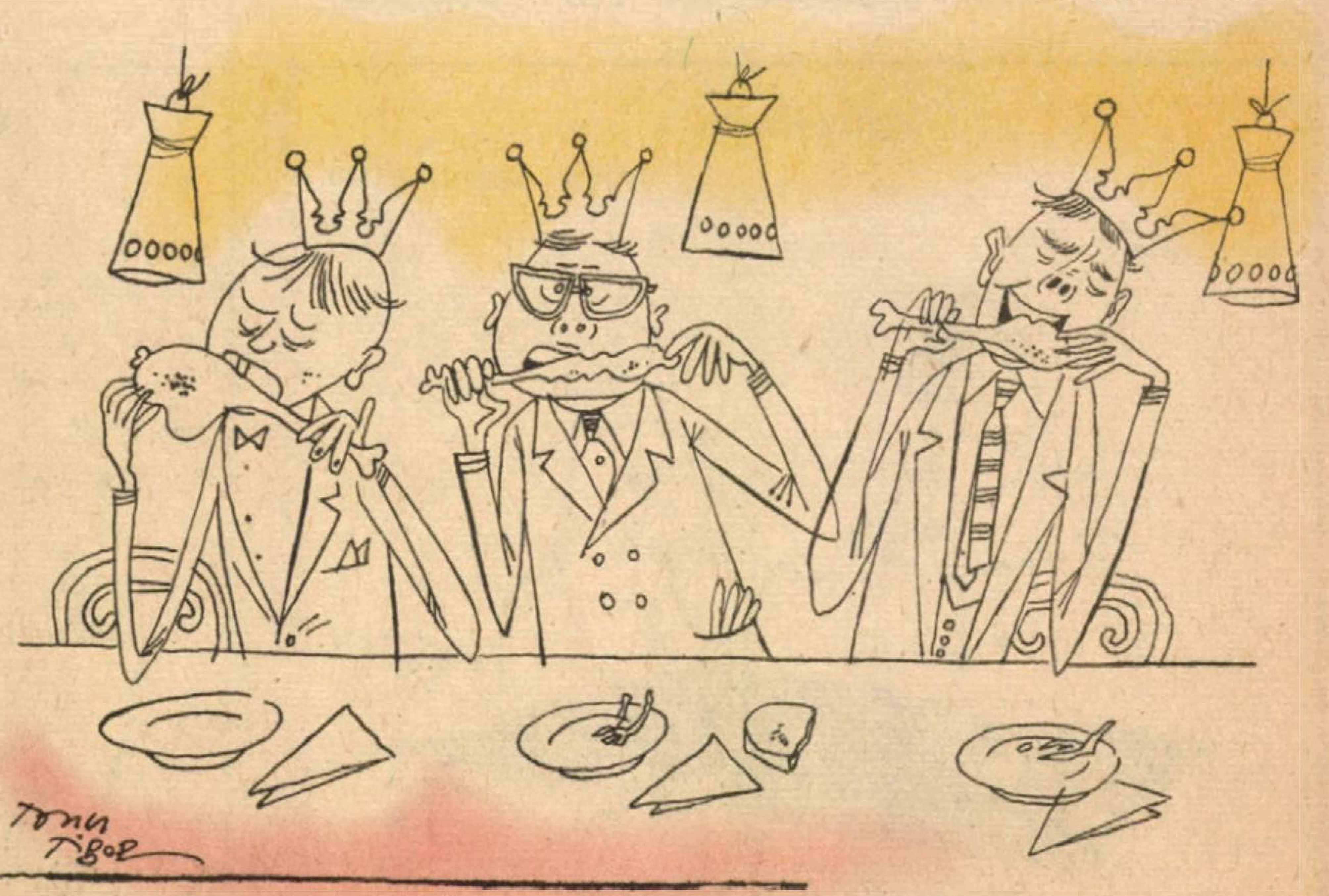

– Megbolondultál, Pista? Huligánnak öltöztél?

– Igen, de csak azért, hogy végre felfigyeljenek rám!

A sültcsirke-bárban

Tocz Tibor rajza

A Rákóczi úti VIII. Henrikek

Versikék

Nődicséret

Csodálatos volt, isteni,
Ahogy mellettem – oldalt
Pillogva – csendben, hangtalan
Kortyonként itta a szavam . . .
– – – – – – – – – – – –
De megszólalt.

Balaton

Középkék, zöldes alapon,
Csodálatos vagy, Balaton!
Ha itt lenne a kalapom,
Amúgy baráti alapon
Megemelném.

Számla

Először ittunk dupla feketét.
S ha jól emlékszem, gint.
Volt két konyak, csók a homlokára,
Borravalóval: ötven forint.

Véges-végtelen

Visszavonom minden vágyam;
Dehogy vagy te, kedves, romlott!
Csupán véges a szerelmed,
S végtelenül jó a gyomrod . . .

Pápai Lajos

A SZÁZAS BANKÓ

Rengeteg történet keringett az elmúlt évtizedekben Guthi Soma ügyvéd, a kedvelt humorista, színpadi szerző körül, de arról egyikben sem esett szó, hogy valaha is sok pénze lett volna. Sőt: saját szavai szerint – a világ legpechesebb embere volt. Olyan peches, hogy ha pályázatot hirdettek volna a világ legpechesebb emberérének címére és rangjára, még azt sem nyerte volna meg. Nemegyszer vérző szívvel búcsúzott el utolsó százasbankójától.

– Isten veled, te bűvösbájos ábra – szólt az egyik százashoz, amellyel éppen fizetni akart az Otthon Körben. – Ég áldjon, és vezessen kalandos utadon! Sodorjon bárhová a végzet, tiszta szívemből kívánom, hogy visszakerülj hozzám! Jöjj, ó, jöjj vissza, szeretettel várlak, szívesen látott vendég leszel mindenkor tárcámban . . .

E megható szónoklat után ceruzával ráírta a bankóra: – „Örök emlékezetül – Guthi Somától."

A százas pedig megkezdte vándorútját, amit a közgazdászok a pénz körforgásának neveznek.

Néhány hét múlva egy dúlt arcú férfiú rontott be dr. Guthi Soma ügyvédi irodájába.

– Jó napot! Nevem Schmidt. Tánc- és illemtanár vagyok.

– Örvendek. Ámbár jelenleg sem táncot, sem illemet nem óhajtok tanulni.

– Pedig én azért jöttem, hogy megtáncoltassam. És hogy illemre tanítsam. Ide nézzen!

Guthi odanézett, és a tánc- és illemtanár kezében egy gyűrött százasbankót pillantott meg.

– Ilyent láttam már. Százas. Mit kíván érte tőlem?

Schmidt úr sátáni kacajban tört ki:

– Hogy mit kívánok? Hogy én mit kívánok magától? Hahaha. Inkább arra feleljen, hogy maga mit kívánt ezért a feleségemtől?

Guthinak rémleni kezdett valami. De nem sokáig kellett tűnődnie.

– Mi van ide írva? – bömbölt illetlenül az illemtanár. „Örök emlékezetül – Guthi Somától." – Maga elvetemült. Pfuj! A feleségem meg ott őrizte a retiküljében! A bestia!

– De uram – csitította a féltékeny férjet Guthi. – Uram, én szavamat adom önnek . . .

– Ah . . . maga lovag . . . maga gavallér . . . Itt van a százasa, maga szerelemkufár, és áldja az istent, hogy nem vagyok vérengző természetű!

Szólt harsogva a tánctanár, odavágta a százast az ügyvéd asztalára, és elrohant. Az ajtóból visszaordított:

– De a feleségemmel még számolok!

Békés István
anekdotáskönyvéből

Aggódó férfi

Vasvári Anna rajza

– Hogy lehetsz ilyen kíméletlen? Miért nem mondod, hogy jobban vagy?

Félénk kislány

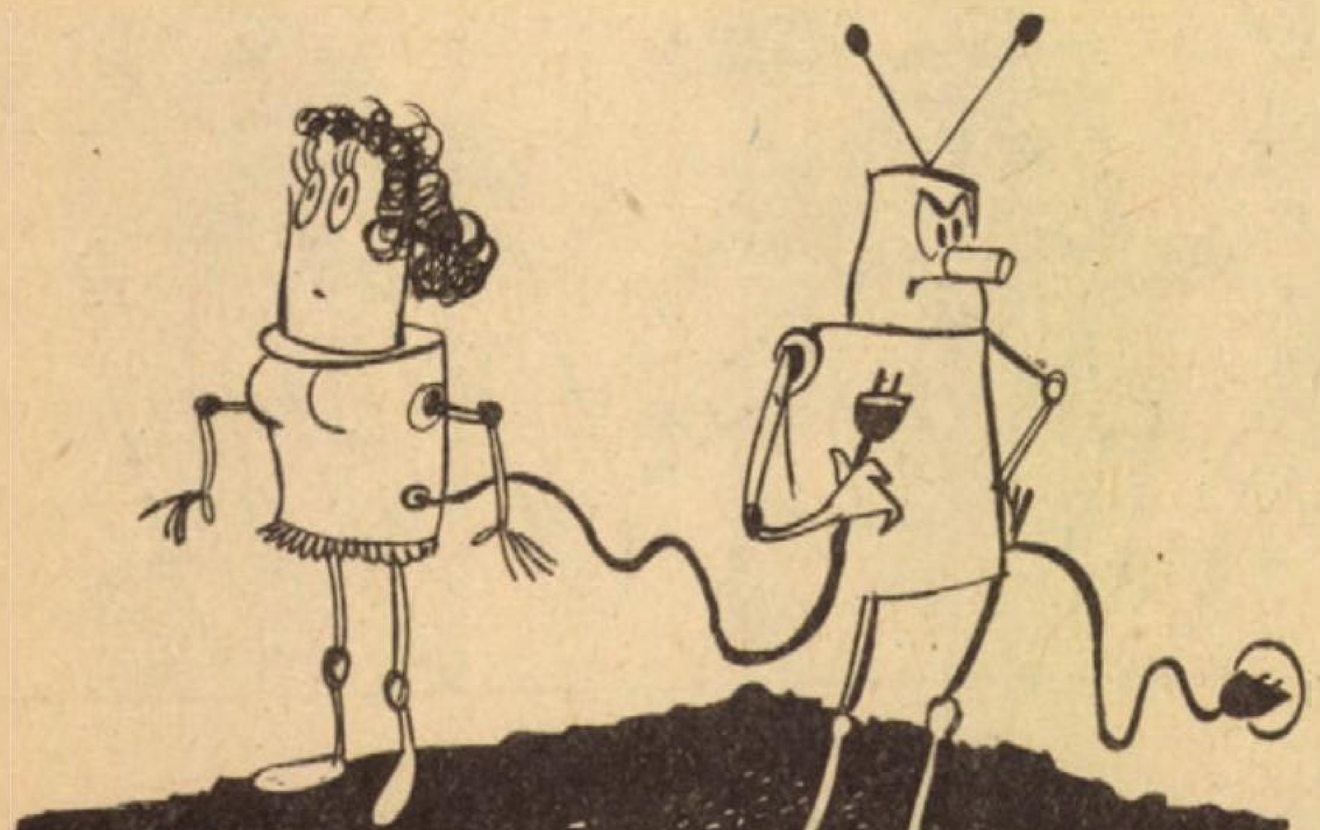
Szegő Gizi rajza

– Vigyázzunk, anyu, itt jön egy galeri!

2061-ben

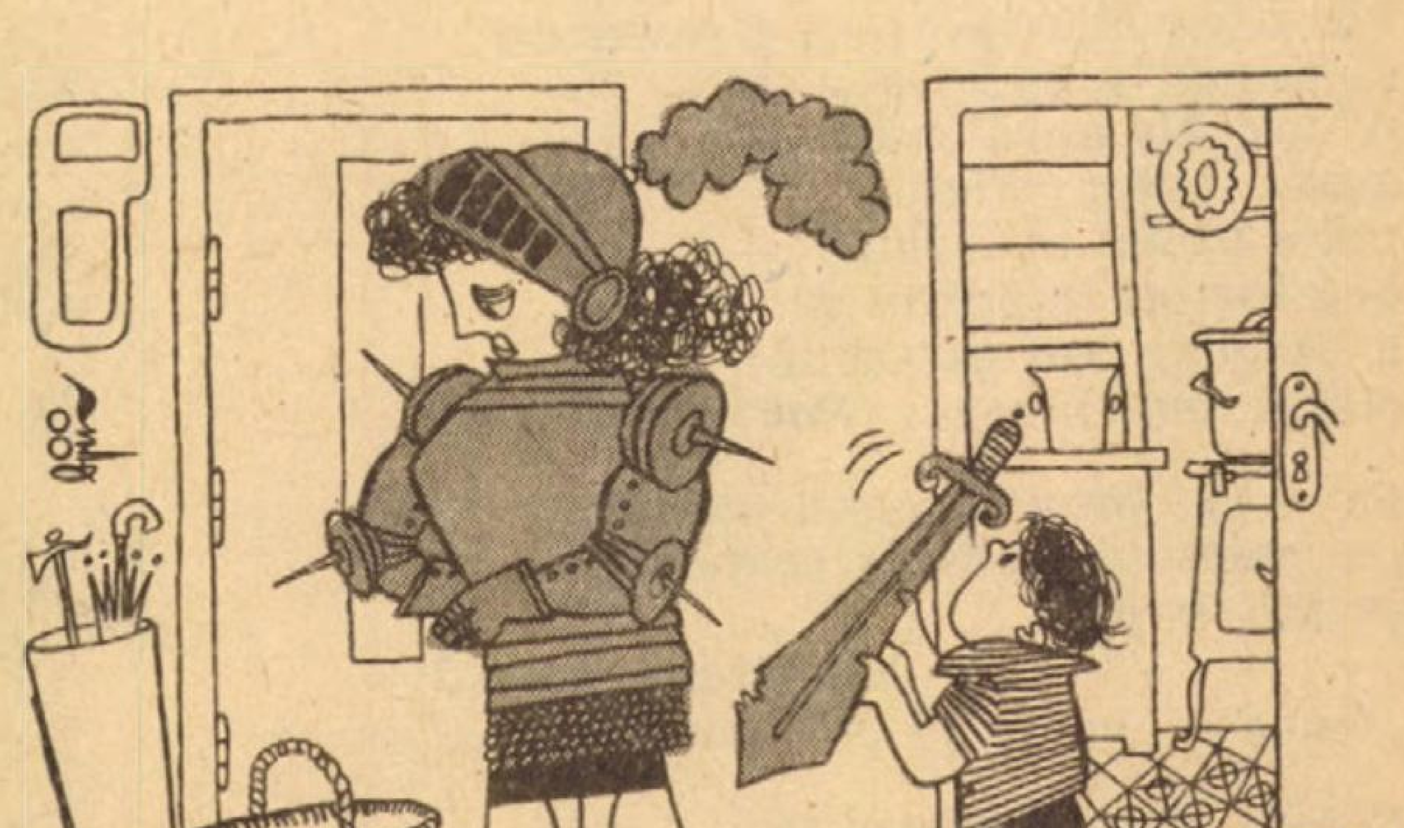
Sajdik Ferenc rajza

– Még mindig nincs T-elosztó?!!

Szombati bevásárlás előtt

Balázs-Piri Balázs rajza

FRÖCCS

Megpillantottam Bátorházit. Na, kíváncsi vagyok, megadja-e a húsz forintomat – töprengtem. Aztán megláttam, hogy egy Skodához megy, kinyitja, és beül. Ő is észrevett engem, és intett, üljek a kocsijába.

– Hová vihetlek? – kérdezte, majd mielőtt elindult volna, kivett tárcájából egy húszast, és átadta.

– Bocsáss meg, de nem találkoztunk azóta. Most jól megy nekem.

– Gratulálok. Vigyél a Baross utcába.

Útközben elmondotta, hogy újításokkal foglalkozik.

– Rájöttem – beszélte –, hogy gyakran jól megfizetik azokat az újítási ötleteket is, amelyek közismertek. Olvastam, hogy egyesek jóhiszeműen évekig dolgoznak olyasmin, amit külföldön már régen bevezettek, és amelyek leírása a szaklapokban is megjelent. Mások egyszerűen lemásolják a külföldi újításokat. Sőt, megtörténik, hogy egyik gyár bevezet valamit, amit később egy másikban újításnak ad be valaki. Sőt, közismert, forgalomban levő dolgokat is eladnak néha újításnak. Ennek köszönhetem a Skodát.

– Mit találtál fel?

– Például a gyufát. Beadtam egy újítást, amelyben kifejtettem, hogy az öngyújtó drága, gyakran elromlik, és ezen mindenki bosszankodik. Újítási javaslatom egy fa volt, amelyet foszforba mártva és érdes felülethez dörzsölve öngyújtó helyett lehet használni. Ismertettem azt az elgondolásomat is, hogy nem kell ceruzanagyságú fapálcikákat használni, hanem sokkal kisebb, vékony fadarabkák is alkalmasak, amelyeket skatulyába téve zsebben lehet hordani.

– Sokat kerestél vele?

– A cipőkanállal többet. Lényege, hogy a láb és a cipő közé kell tenni, és kényelmesen felhúzhatjuk vele a cipőt. A legnagyobb anyagi sikerem azonban a tojástartóval volt. Rajzos ismertetőmből kitűnt, hogy a tojásnál valamivel nagyobb, de annak alakjára készült tartóban remekül megáll a tojás. Szóval szép lakást vettem az OTP-nél és ezt a kocsit.

Búcsúzás közben megkérdeztem:

– Most min töröd a fejed?

– Az alkoholizmus elleni küzdelemnek szenteltem képességeimet. Ezzel kapcsolatos újításom lényege a bor és a szódavíz keverése. Olcsóbb, üdítőbb, és aki vízzel keveri a bort, az sokkal kevesebb alkoholt fogyaszt. Már nevet is találtam újításomnak. Fröccsnek fogják hívni...

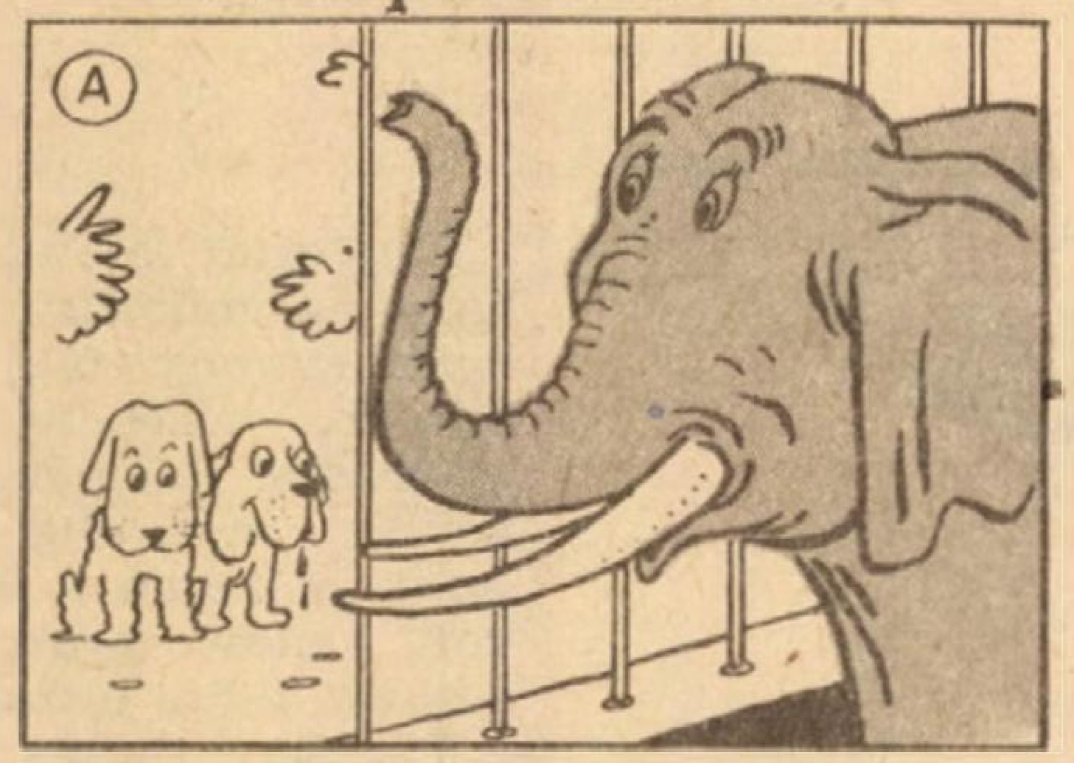
Palásti László

Jó az öreg a háznál

– Mama, mesét akarok olvasni!
– Olvasd el apuka jelentését a tervteljesítésről...
(J. Seglov rajza a moszkvai Krokodilból)

Nézőpont kérdése

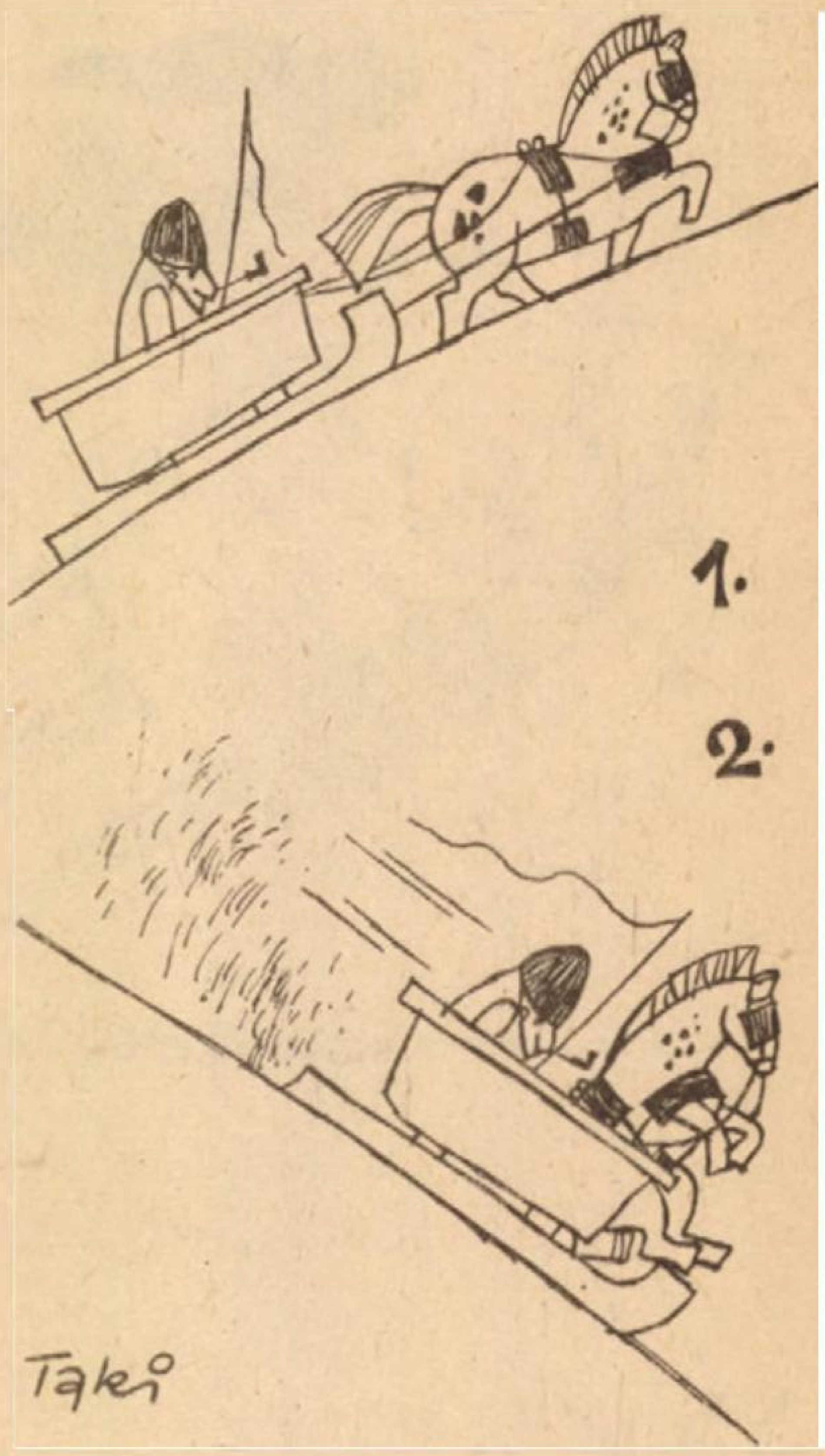

– Várjunk, hátha eldobja azt a két gyönyörű csontot!

– Milyen szép akt!

Téli történet

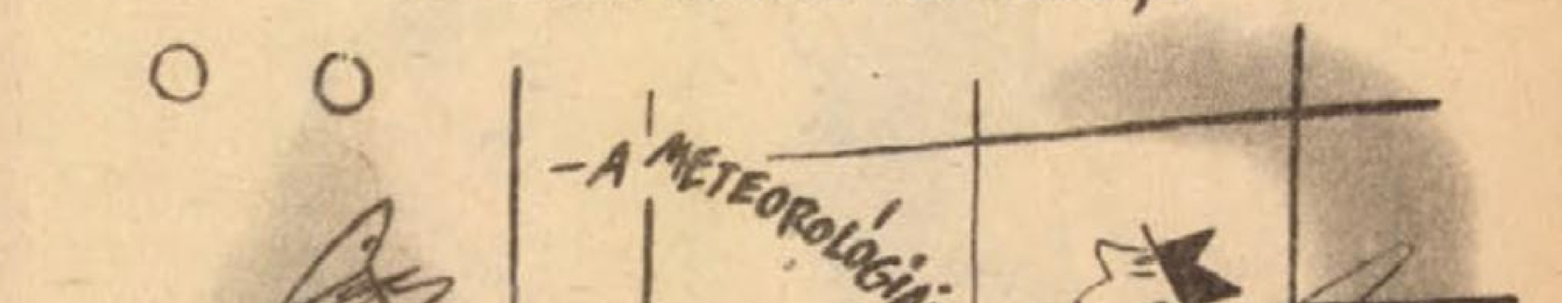

Színházban

– Drága hölgyem, vegye le a kalapját, nem látok semmit!

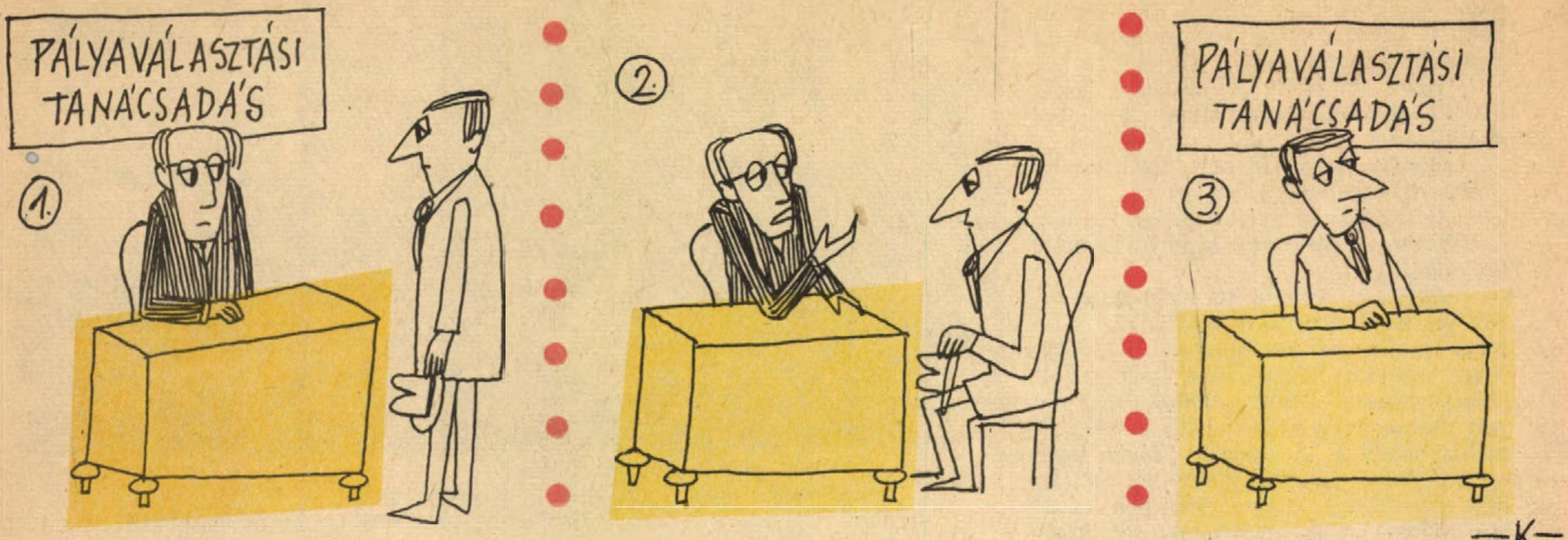
A tranzisztor bosszúja

– Nincs valami elvámolni valója?

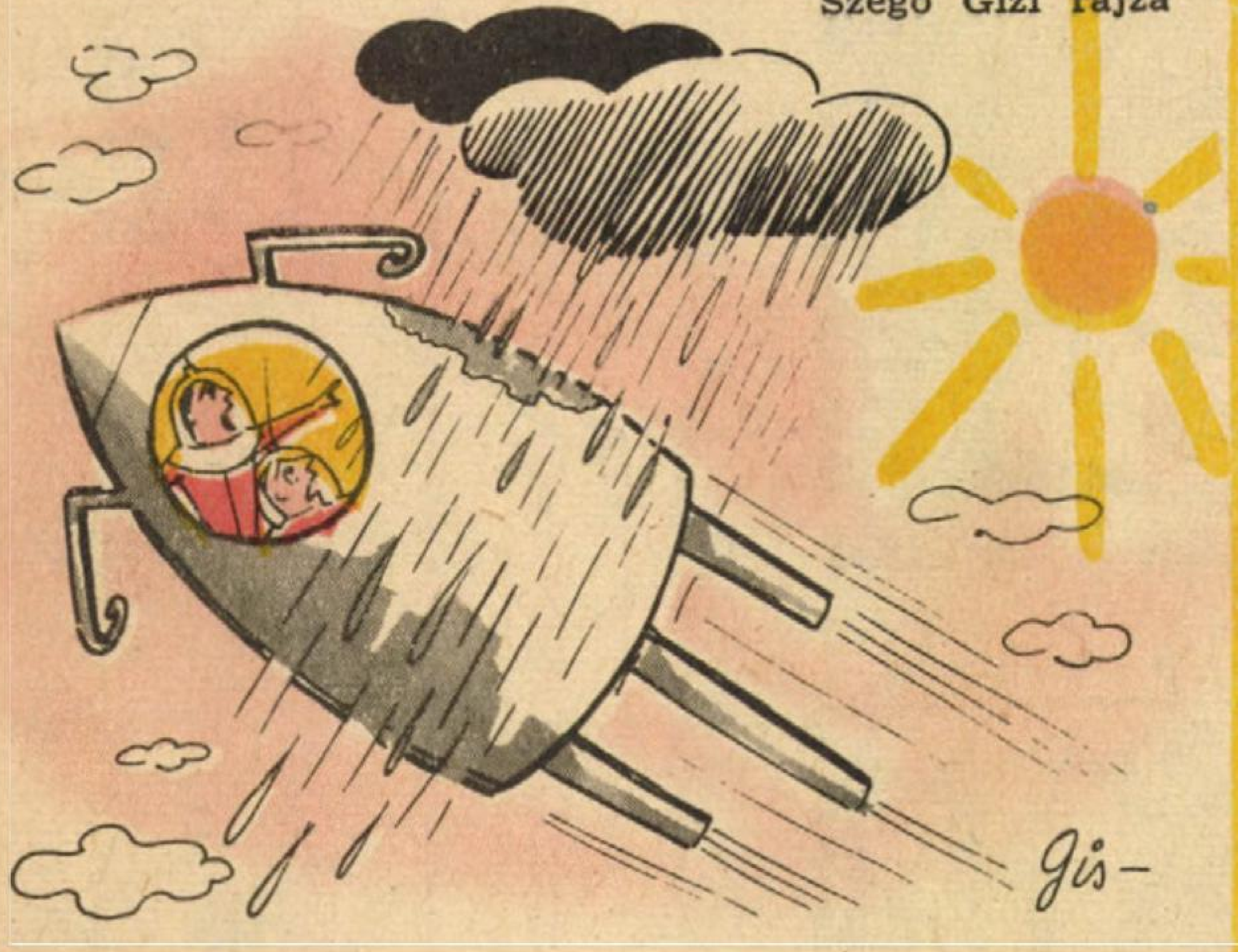
Élelmes fiatalember

Kaján Tibor rajza

Pesti űrhajó

Szegő Gizi rajza

– A pályánkra ugyan rátértünk, de a tető beázik!

Robinzonok, ha találkoznak

Várnai György rajza

Csillagok az égen

Ragyogott fölöttük a csillagos ég, miközben egymás kezét szorongatták, és mély sóhajok közepette néztek egymásra. Házibálon ismerkedtek meg alig néhány órája. A táncnak már vége volt, s most együtt sétáltak a hideg, tiszta éjszakában.

Tíz perc múlva megcsókolták egymást, további félóra múlva a fiú bevallotta a lánynak, hogy az első tánclépések óta szereti, a lány pedig egy kissé vonakodva viszontszerelméről biztosította a fiút. A fiú ujjongva kiáltotta:

— Lehoznám a csillagokat az égről!

Eredetibb ajánlat nem jutott eszébe, de ezt szépnek és beváltnak tartotta. A lány felkapta a fejét.

— Melyiket? — kérdezte mosolyogva.

A fiú vállat vont.

— Akármelyiket!

— Mégis melyiket?

A fiú elnevette magát. Kis csacsi, gondolta magában, romantikus vagy, és követelődző, de nagyon csinos.

— Például azt! — mutatott föl.

— Isten ments, azt ne!

— Miért ne?

— Sajnos, éppen a Szíriuszt választotta. Huszonhatszor nagyobb a hősugárzása, mint a Napé. Ha elkövetné azt a könnyelműséget, hogy lehozná, minden víz gőzzé változna idelent. Mi is.

— Az kínos lenne.

— Még szerencse, hogy nem az S Doradust választotta.

— Miért, drágám?

— Mert az, ha jókedvében van, félmilliószor fényesebb a Napnál, vagyis ha a lábaim elé tenné, az egész Föld elpárologna.

A fiú egy kicsit kedvetlenné vált.

— Magának semmi se jó. És az ott?

A lány rázta a fejét:

— Az Antares? Hova tenné? Akkora, hogy sokmillió Nap férne el benne. És különben is messze van.

— Mutasson akkor egy közeli csillagot.

— Tessék, ott az Alfa Centauri. Egy macskaugrásnyira van, alig több mint négy fényévnyire.

— Ha megvár, lehozom.

— Jó. Ha az űrhajója másodpercenként százkilométeres sebességgel megy, akkor huszonnégyezer év alatt meg is járja oda-vissza.

— Az nem jó, holnap be kell mennem dolgozni.

— Hol dolgozik?

— A Totó-áruházban, a kalap-osztályon. És maga?

— Az Asztrofizikai Intézetben.

A fiú bólintott, majd hűlésére hivatkozva röviden elbúcsúzott. Mik vannak, és hogy kell vigyázni, mormogta hazafelé menet. A lány még egy darabig elgondolkozva bámulta a csillagokat, s volt egy olyan halvány érzése, hogy talán kár volt teljesen elvenni a fiú kedvét. Egy kis csillagot, talán egy kisbolygót lehozhatott volna neki.

Feleki László

Palócföld

(Andalgás Balassagyarmaton)

Házak, udvarok

Sok ház falán díszeleg a tábla, amely büszkén hirdeti, hogy a lakók részt vesznek a „Tiszta ház, rendes udvar" mozgalomban.

Aztán benéztem több táblátlan ház kapuján is. És megállapítottam, hogy egy másik mozgalom is létezik Balassagyarmaton – bár sokkal kevesebb részvevővel. Érthetetlen, hogy nem szögezik ki táblájukat: „Elhanyagolt ház, rendetlen udvar..."

Fővárosi mintára

A Rákóczi úti élelmiszerüzlet helyiségében kőművesek, festők dolgoznak. Modernné, széppé varázsolják, fővárosi mintára. Az ajtón nyomtatott tábla:

„FEBRUÁR 6-TÓL 26-IG
TATAROZÁS MIATT
ZÁRVA"

A dátum krétával áthúzva...

Vagyis csak az bizonyos, hogy tatarozás miatt bizonytalan ideig zárva. Fővárosi mintára...

Palóc-múzeum

Kastélyszerű épület, sok terem, rengeteg érdekes látnivaló. Órákig elidőzhet benne a látogató. De valami nagyon hiányzik a földszintről. Legalábbis télen. Ruhatár!

Na, nem olyan, ahová beadja az ember a télikabátját, hanem olyan, ahonnan kiadnak még egyet az emberre. Lehetőleg kucsmát és fülvédőt is. Mert fűteni nem fűtik a múzeumot, még vasárnaponként sem.

*

A könyvtárteremben egy férfi lapozgat egy muzeológiai tárgyú könyvben. Bemutatkozik.

– Régen dolgozik a Palóc-múzeumban? – kérdem.

– Nem túl régen...

– Na és megszokta már a szakmát?

– Nagyjából – mosolyog szerényen.

A további beszélgetés során olyasmi derül ki róla, ami még a magyar munkakönyvek sok érdekes bejegyzése közül is kitűnne.

Előző munkahelye: British Museum, London.

*

Sok jellegzetes férfiruhadarab látható a vitrinekben: lajbi, dolmány, szűr, suba, süveg – és ugyanolyan sok jellegzetes színű és mintájú női ruhadarab is: pendely, rékli, ködmön, szakácska (kötény!), főkötő.

Régen az volt a szokás Palóc-földön, hogy az „emberek" nagy büszkén az asszonyok előtt jártak. Ez a tréfás rigmus járta:

„Előbb jön a dolmány,
Azután a rékli,
Én vagyok a férfi!"

Ma új a rigmus (valószínűleg a „gyöngébb" nem költötte):

„Rajtad egysoros zakó,
Rajtam gyapjú kardigán,
Csak mellettem, uracskám!"

Leánykérés Palóc-földön

Egyes falvacskákban még ma is ezzel a kedves allegorikus játékkal történik a leánykérés:

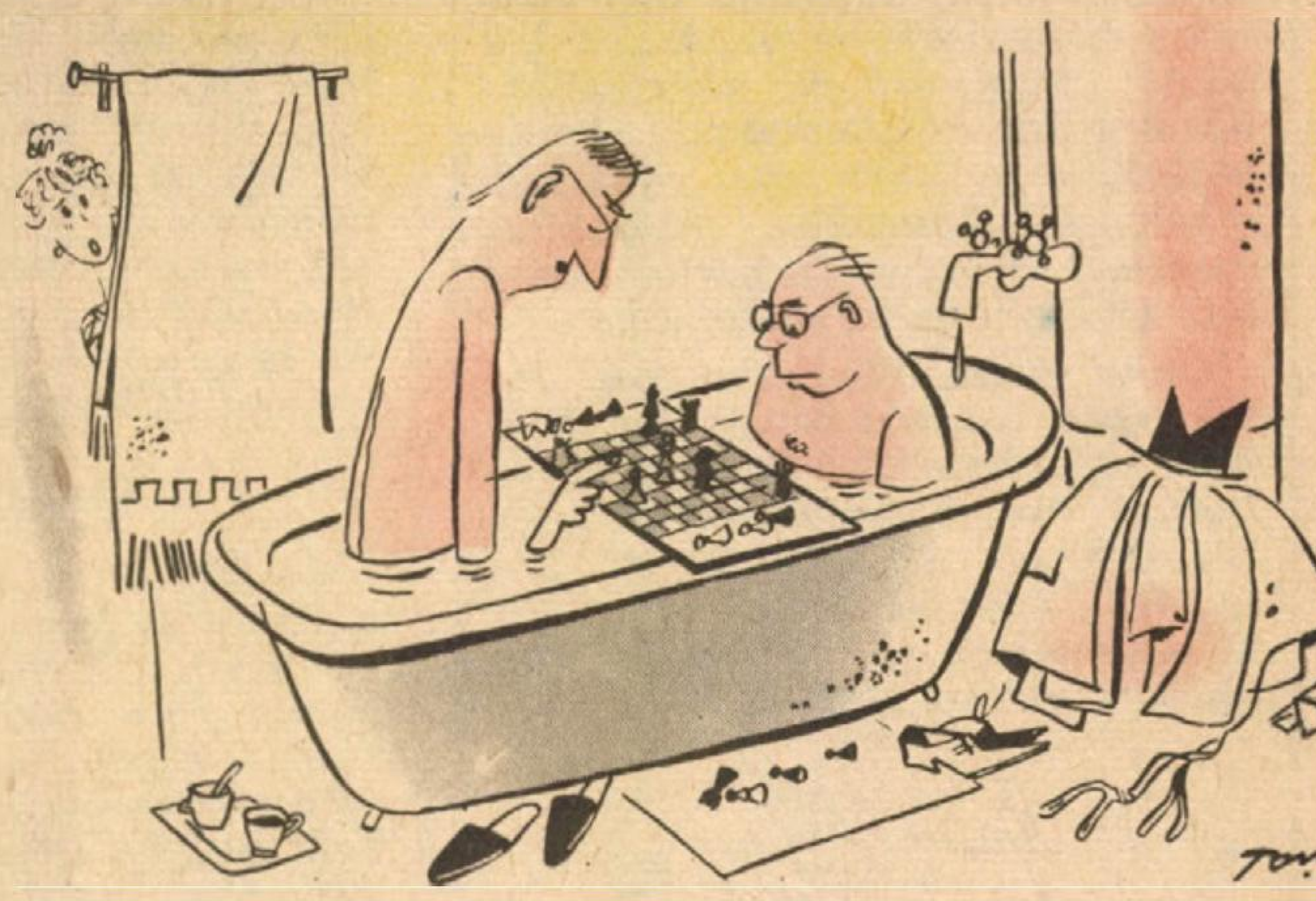
A legény elmegy a lányos házhoz, s beszélget ott mindenről, amiről faluhelyen manapság szokás: szövetkezeti demokráciáról, munkaegységről, szputnyikról – csak éppen arról nem, amiért jött. Azután elbúcsúzik, és a pitvarban „ottfelejti" a szűrét.

Izgatottan s fázva ődöng hajnalig – akkor mehet csak vissza: s ha a szűr nincs a tornácon, az annyit jelent, hogy befogadták férjnek-vőnek a családba. Ebben az esetben dideregve, de boldogan hazamegy. Ha viszont „kitették a szűrét" – akkor nem mondott igent a lány, s csak annyi vigasztalása lehet a csípős hajnalban, hogy hazafelé magára terítheti a szűrét...

Dunai Ferenc

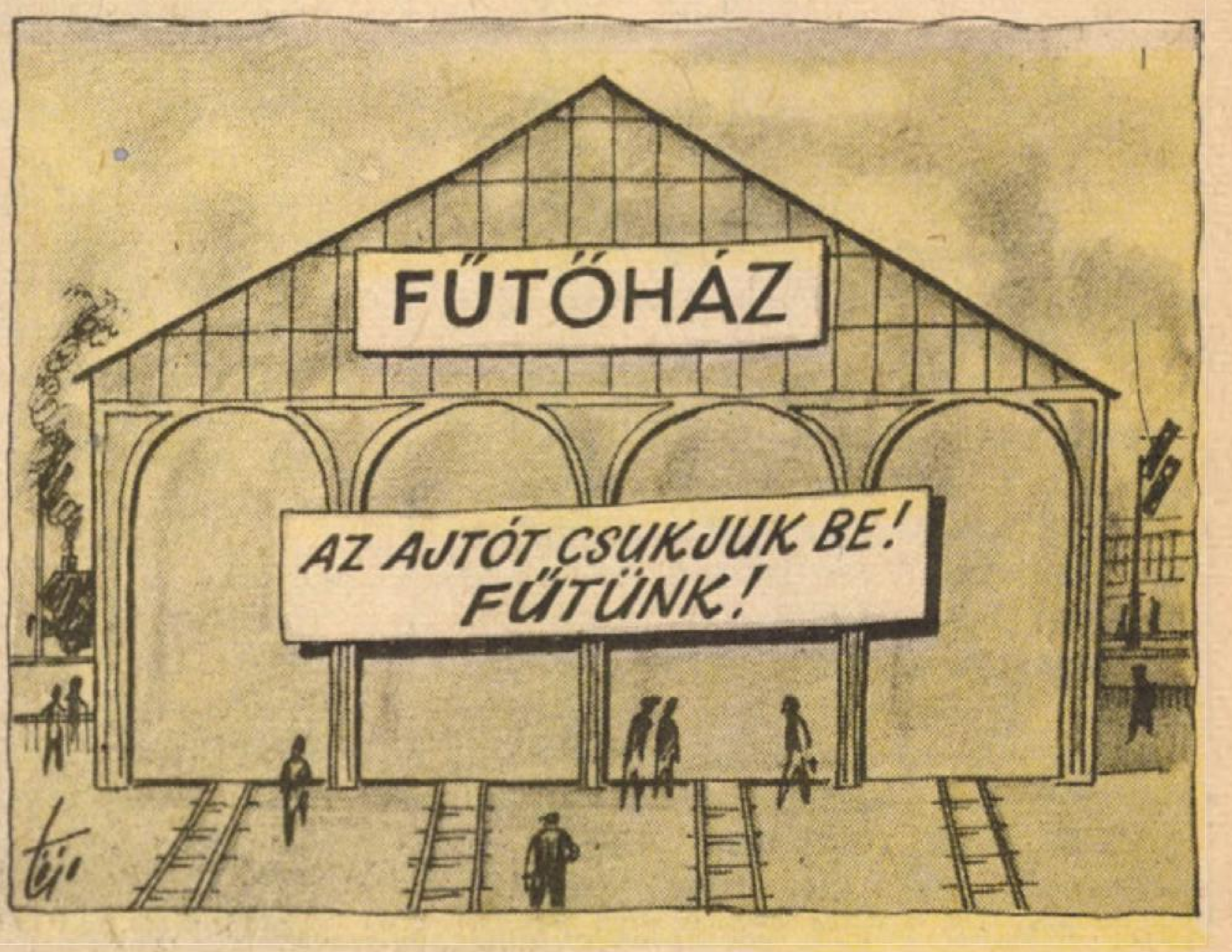
Szombatesti vendég

Toncz Tibor rajza

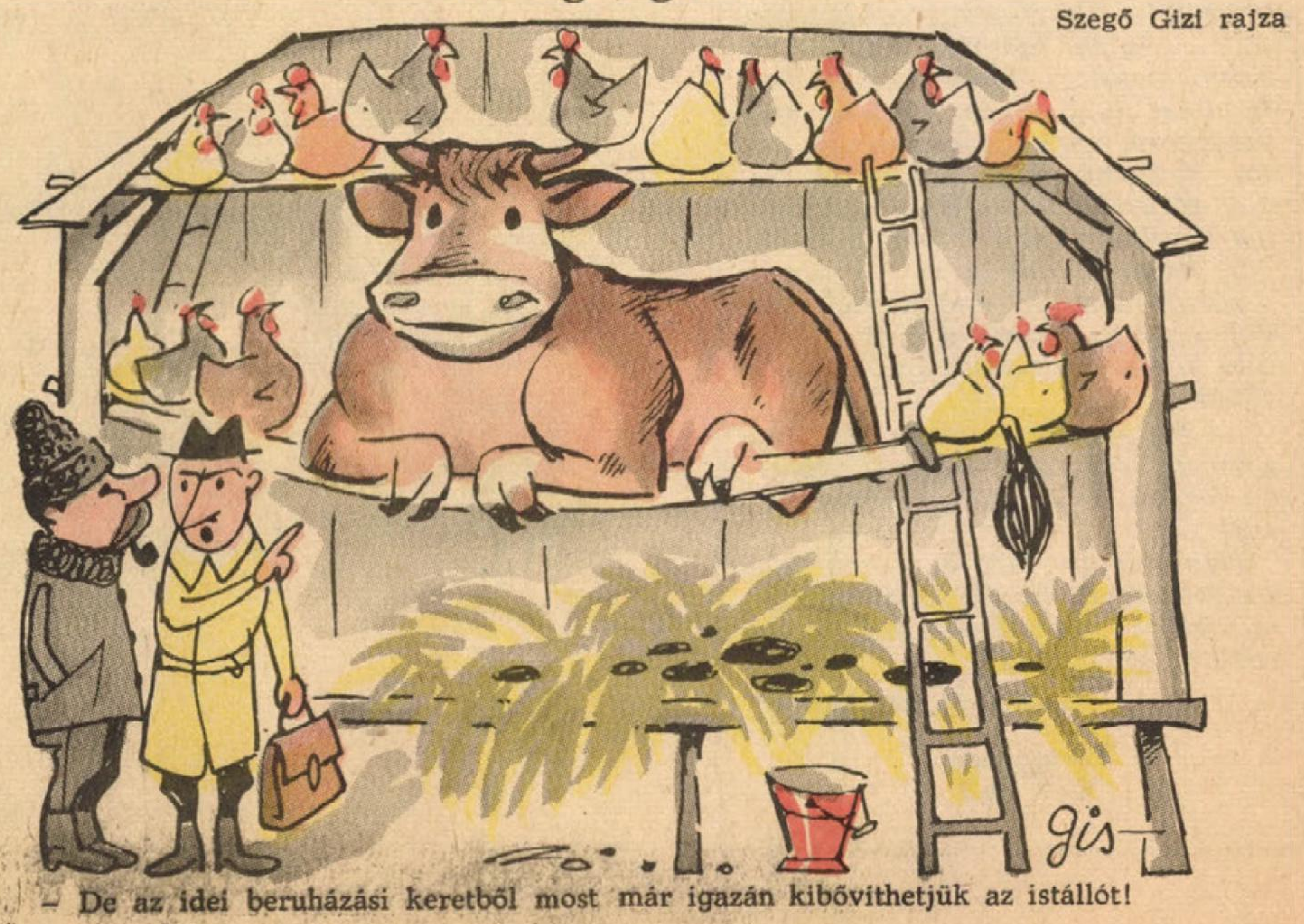
Tévedés ne essék!...

Török János rajza

Szükségmegoldás

Szegő Gizi rajza

– De az idei beruházási keretből most már igazán kibővíthetjük az istállót!

Kínos ügy

Szombaton bementem a 08414. számú, Baross tér 9-ben elterülő Önkiszolgálók Boltjába. Egy asztalon katonásan sorakoztak a leadott szatyrok és aktatáskák. (Óvatossági rendszabály.) Bepillantottam a különleges szögben elhelyezett tükrökbe, melyekkel szemmel tartható a vásárló közönség. (Biztonsági rendszabály.)

Önkiválasztottam egy szép fehér cipót, aztán a pénztárhoz léptem, kifizettem az ellenértékét, és hónom alatt a mosolygó, barnára sült cipóval eltávoztam az üzletből... azaz, hogy csak távoztam volna, mert az ajtónál egy fehérbe öltözött kartárs elém állt:

— Jöjjön csak vissza, kérem — reccsent rám szigorúan.

— Mit akar? — hebegtem gyámoltalanul.

— Tessék csak velem jönni, majd megtudja — szólt, és udvariasan visszalódított az üzletbe.

— Mutassa, mi van a zsebében! — mondta fenyegetően, és motozáshoz készülődött.

Jeges borzadály futott át rajtam. Te jóég! Mi lesz, ha a belső zsebemben találnak egy kilós zöldborsókonzervet, vagy az ingem alól kihúznak egy kiló csécsi szalonnát? Már felrémlett előttem egy Markó utcai középület. Vizsgálati fogság, bírósági tárgyalás, a védő könyörületes ítéletet kér, az ügyész súlyosbításért fellebbez... Hans Fallada regénye villant fel előttem: Aki egyszer rabkoszton élt... Aztán hirtelen enyhült a szívdobogásom. Hiszen az én zsebemben nincs más, csak a személyazonossági igazolványom, némi készpénz, egy mozijegy, és egy szájharmonika. És nem is vagyok tolvaj, csak ebben a Boltban tartanak annak.

Idáig jutottam nyomasztó gondolataimban, mikor a pult mögött álló kartársnő odaszólt a kollégájának:

— Azt hiszem, nem ez, talán az a másik — mutatott egy középkorú férfira, aki éppen távozni készült.

Nem vártam meg az újabb szúrópróba eredményét. Lesütött szemekkel, remegő térdekkel elkotródtam az üzletből...

Galambos Szilveszter

Ezt olvastuk

Muzeális forgatókönyv

A Hétfői Hírek a Hamupipőke című Walt Disney filmről írott bírálatában olvastuk, hogy a történetet Charles Perraut írta át filmre. A hír valóban meglepő, Perraut ugyanis 1628-ban született, és 1703-ban hált meg, s népmese-gyűjteményében szerepelt a Hamupipőke, amelyet onnan a Grimm testvérek vettek át. Nagyszerű éleslátás volt Perraut részéről, hogy a XVII. század derekán forgatókönyvet írt Walt Disney-nek!

Szabadfordítás

Az Esti Hírlap párizsi beszámolójában a cikk írója megemlíti, hogy nagy sikerrel játsszák Feydeau egyik új darabját, a „Foglald el Améliát".

Az említett darab a régen elhunyt szerző egyik legnagyobb sikerű vígjátéka volt, melynek címe: „Foglalkozz Améliával", kissé irodalmibb fordításban: „Törődj többet Améliával" – volna. A cikkíró új fordítása – Foglald el Améliát – enyhén szólva egy kissé naturalista!

Mezőgazdasági ritkaság

A Népszabadság termelőszövetkezeti tanácsadójában megemlíti, hogy egyes termelőszövetkezetek a növendékmarhák részére oly szűk férőhelyeket építenek, „hogy az állatokat be kell kötni a jászolba".

A nevezetett termelőszövetkezetek bizonyára világhíresek lesznek törpemarhatenyésztetükkel, egyelőre el sem tudunk képzelni olyan kedves kis szarvasmarhákat, melyek belefémek egy jászolba!

Történelmi vétség

A Népszava glosszaírója megállapítja, hogy „IV. Béla király hűséges krónikása... feljegyzései alá illő szerénységgel a »Névtelen« szót kanyarította".

Csupán a pontosság kedvéért jegyezzük meg, hogy Anonymus III. Béla királynak volt hűséges krónikása, és sosem kanyarított a feljegyzései alá semmit sem, éppen ezért is maradt Anonymus!

Személyi hír

A Magyar Filmhíradó a tekintélyes észak-amerikai nagyvárost, Montreált Kanada fővárosává léptette elő. A régi főváros, Ottawa új beosztásáról még nem érkezett jelentés.

Szerencsés kimenetelű műhiba

A Népsport munkatársának jelentése hírt adott az EAK-ba utazott magyar labdarúgó-válogatott útjáról, s arról, hogy az úton odafelé: „A gyors orvosi vizsgálat megállapította, hogy a balszélsőtől, Fenyvesi dr.-tól szomorúan vesznek búcsút társai."

Az orvosi felületességnek sajnálatos esete fordult itt elő. A beteg helyett annak társairól vett fel diagnózist a kísérő orvos.

Dr. Árgus

Vannak egészen furcsa dolgok

A modern Attila sírja

A monda szerint Attilát hármas, arany-, ezüst-, és vaskoporsóba zárták. John A. Byrnes amerikai katonai alkalmazott földi maradványainak valamivel olcsóbb koporsók jutottak. Acél-, ólom- és cementkoporsóban nyugszik az elhunyt.

Hogy miért?

Mert egy atomreaktor robbanása vetett véget életének. Nem él már, de rádióaktív. Ezért kell tőle megvédeni az élőket hármas burkolattal.

Kissé hátborzongató szatírája ez az atomkorszaknak, de azt nyugodtan el lehet mondani rá: vannak egészen furcsa dolgok...

Kényszerítő körülmények Náci-Németországban

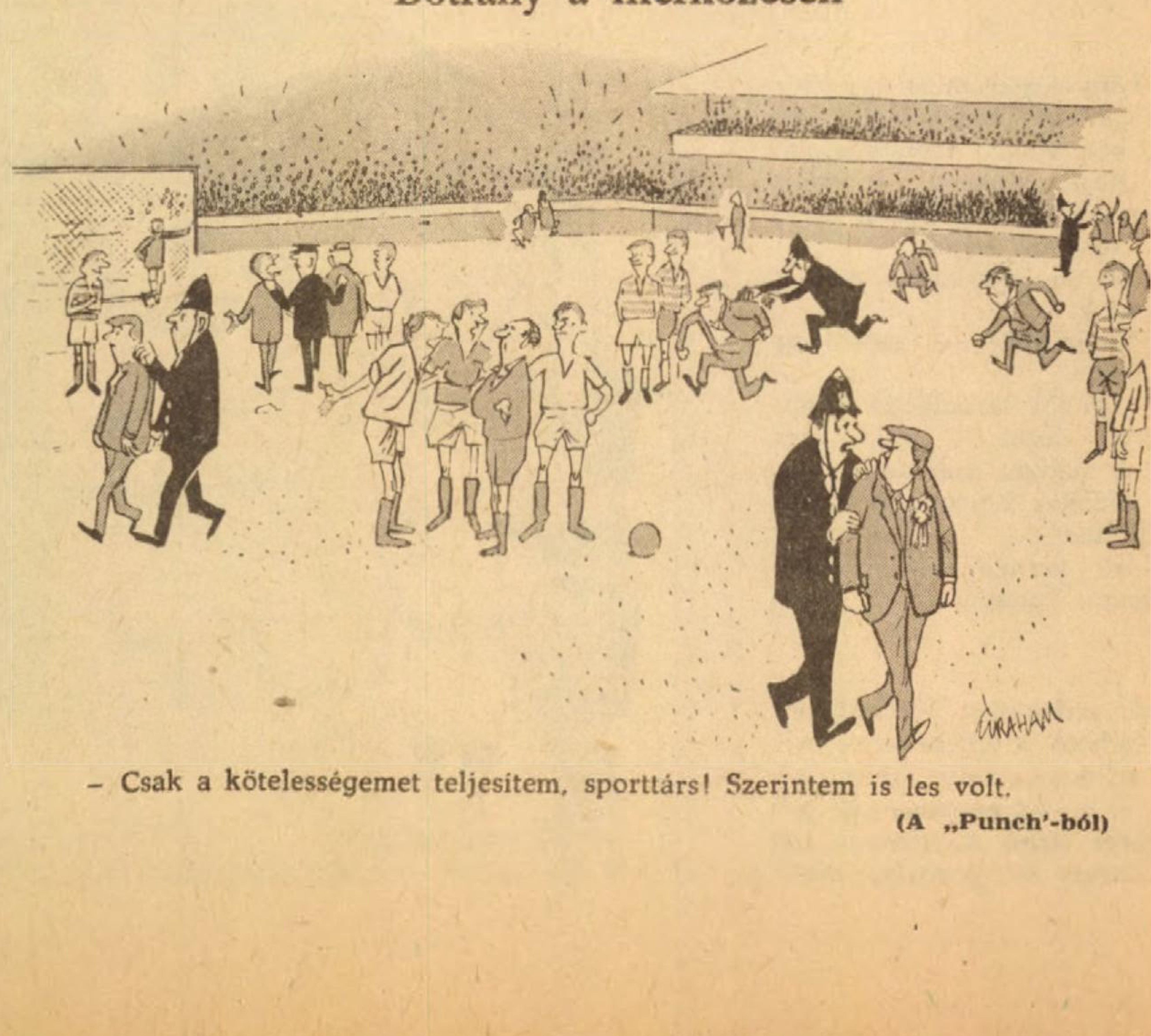
A „National Guardian"-ban olvastuk ezt a kedves, 1945-ből származó anekdotát, amelynek külön előnye, hogy megtörtént.

Frankfurtban egy fasiszta azzal védekezett, hogy ha nem lépett volna be a náci pártba, akkor elvesztette volna az állását.

— Hol dolgozott? — kérdezték tőle.

— A Gestapónál! — hangzott a válasz.

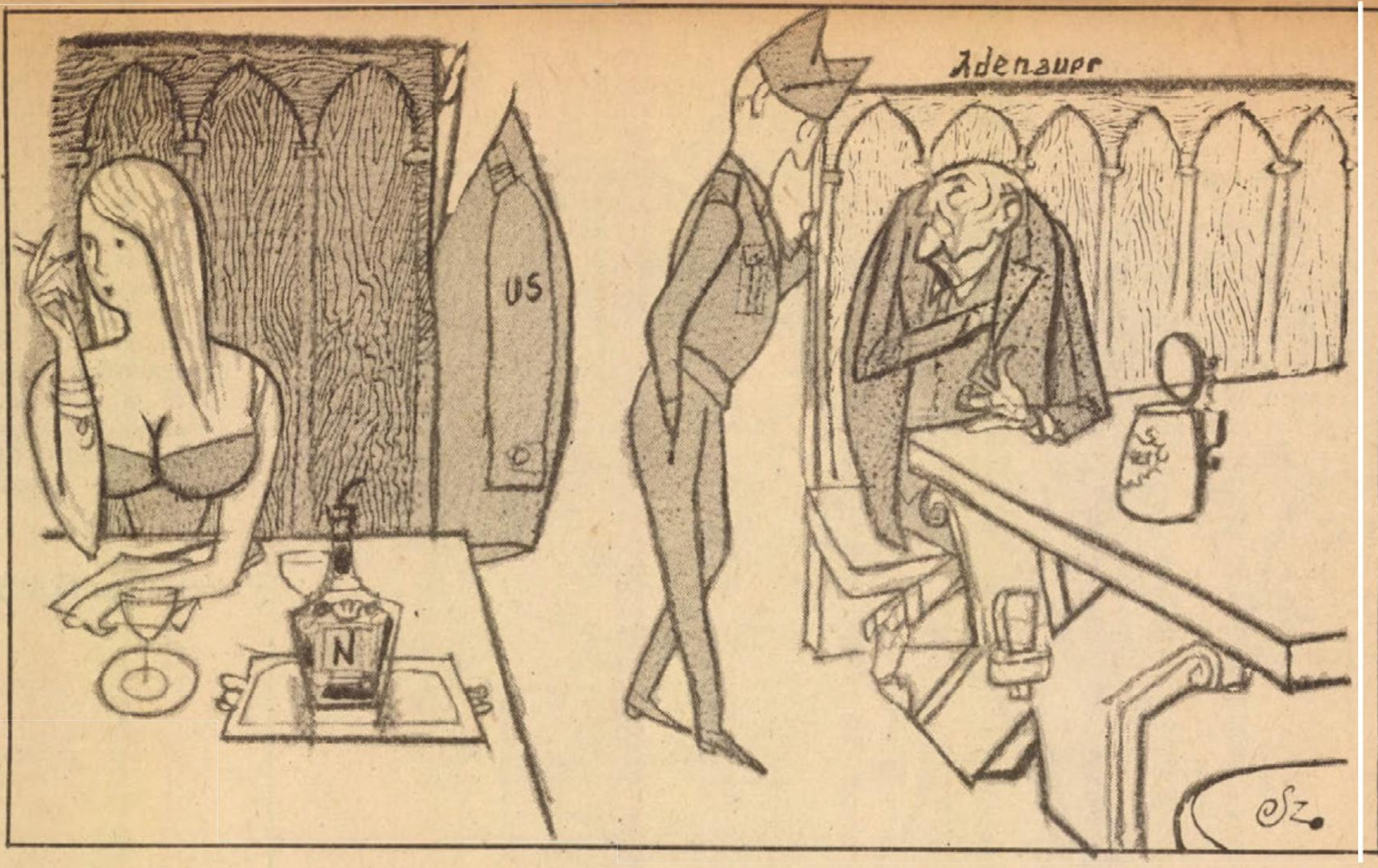
Botrány a mérkőzésen

– Csak a kötelességemet teljesítem, sporttárs! Szerintem is les volt.

(A „Punch"-ból)

Nyugat-Németországban

– Konrád bácsi, egy kis pénz kellene a megszálláshoz . . .

Nevetés

A történet hősnője és elbeszélője egyik legjobb barátnőm a sok közül. Az előzményeket az évtizedek folyamán már elbeszélte volt, s így én megpróbálom azokat tömören vázolni.

Hazajött látogatóba a sikeres humorista külföldről, akihez barátnőmet régi, bár nem rozsdamentes szálak fűzték a történelmi és közelmúltból. A férfi valaha iskolatársa volt, mint ilyen természetesen följebb járt nála pár osztállyal, és ezért ugyancsak természetesen, jóval fiatalabb. Amikor barátnőm mégiscsak rászánta magát, hogy felhívja, reszketett, mint valami vizsga előtt: hiszen a férfi szeméből az elmúlt idő fog ránézni kérlelhetetlenül. Fodrászhoz ment előbb és kozmetikushoz. Ám mindez nem segített azon, hogy elöl, alul, középen, nem nagyon észrevehetően, de mégiscsak hiányzott egy foga, amit slendriánságból hetek óta nem csináltatott meg.

– De csak akkor látszik, ha nevetek – magyarázta önmagának vacogva. – Az ilyen hosszú távollét utáni találkozáshoz úgyis finom melankolikus mosolyok illenek. Nem fogok nevetni – határozta el, amikor végre meghallotta a férfi hangját, mely annyi év után is úgy hatott rá, mint egy nagyon ismerős érintés. Elkészült rá, hogy nevéhez magyarázatot kell fűzni. De nem kellett.

– Istenem, te vagy az! Remek! Gyere fel hozzám . . . Most, azonnal!

Ez több volt mint amennyit várhatott. A férfi éppen írógépétől állt fel, amikor bekopogott. Úgy fogadta, mintha nem huszonegynéhány évvel ezelőtt találkoztak volna utoljára, hanem délelőtt a suliban.

– Ülj le – mondta szinte türelmetlenül. – Fel fogom neked olvasni első új, itthoni cikkemet. Te vagy az első, aki hallja. Még meleg.

Humoreszk volt, persze. Bizonyára tele poenekkel, melyeken nevetni kellett volna.

A férfi szeme gyanakvón és kutatón tapadt az arcára. (Soha ilyen szomjasan nem nézett még rá.) A nevetést, a megváltó nevetést várta . . . A nő azonban tudta: ha elneveti magát, kilátszik a hiányzó fog helye.

Kétségbeesetten ült az arcára ráragadt, értelmetlenné vált, finom, melankólikus mosollyal. A férfi pedig olvasott, hajlékony, hízelgő és végtelenül ismerős hangján. De ő nem értette a szavak értelmét. Sírni tudott volna hülye női kiszolgáltatottságán. Hiszen tudta, ha most nem nevet a megfelelő ponton, a férfi meggyűlöli, legszívesebben odaadná a hóhérnak, mondván: vigyék!

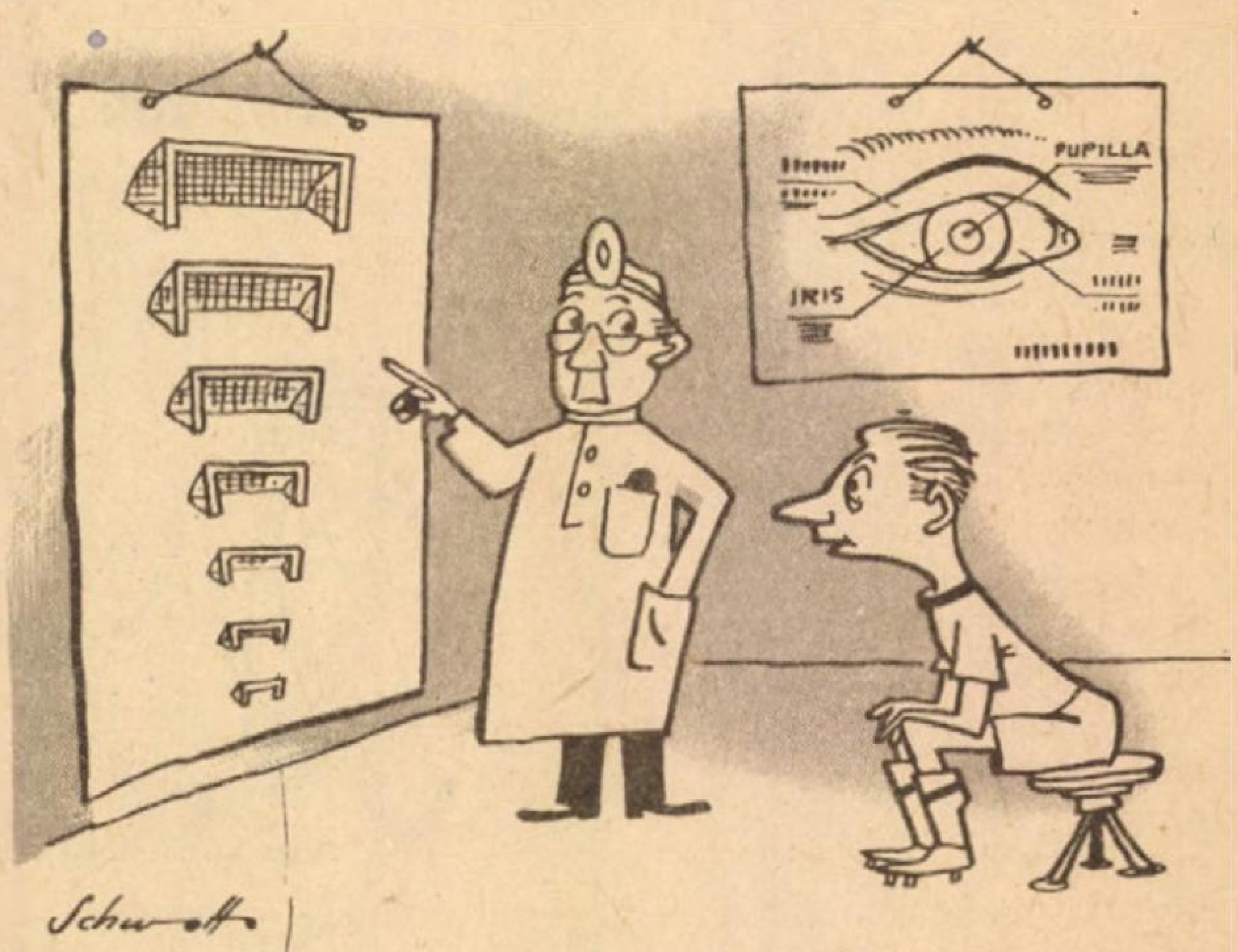
És egyszerre olyan komikusnak érezte a helyzetet, hogy elnevette magát. Kuncogva, ellenállhatatlanul, mint az iskolában a tanár háta mögött. És attól kezdve már csak nevetett, visszatarthatatlanul, hisztériásan, könnyesen, végig az egész krokin. Természetesen a poeneknél is. A férfi hálásan és meghatottan szorította meg a kezét.

– Tudtam, hogy te értesz hozzá – mondta megnyugodva, a nő pedig mosolygott, finoman és igazán melankóliásan.

Fedor Ágnes

Kötelező szemorvosi vizsgálat

Schwott Lajos rajza

A labdarúgó idény kezdete előtt

A nagyobb forgalomért!

Vasvári Anna rajza

Köd Washingtonban

Szegő Gizi rajza

– Ebben a ködben nem tudok tovább haladni. Azt hiszem egy-két lépést már így is tettem a Szovjetunió felé…

Csuklós rendszerek

Kaján Tibor rajza

Egy kis nyelvújítás

Hóember	– *TÉLIBÁB*
Jampec	– *KALANDFÉREG*
Kutyaház	– *PULIPINTYÓ*
Masszőr	– *DÖRZSFŐNÖK*
Lottójárvány	– *HÁTHALÁZ*
Epilógus	– *REGÉNYBÚCSÚ*
Virágkertész	– *RÜGYVÉD*
Arckrém	– *BÁJPÁSTÉTOM*
Udvarlás	– *BÓKHÁLÓ*
Bolhacirkusz	– *CSÍPŐBOLT*
Pecsét	– *ZSÍREMLÉK*

L. Gy.

Új tábla

Gerő Sándor rajza

Hazánk idegenforgalmának tervezése ugrásszerűen fejlődik. A múlt évi heti négy cikk helyett az idén már heti kilenc derűlátó cikk jelenik meg napilapjainkban arról, hogy mi minden várja nálunk az idegent mindenütt, de leginkább a Duna-kanyarban. Az Optimizmust Kiszerelő Vállalat fiókjaiban a következő nagyszabású tervek hevernek:

Leányfalu: A strandépítés tervei ugyan csak a húszéves tervben szerepelnek, de már 1961-ben elhelyeznek téglákat, egyes, a fürdőzők által sűrűn látogatott partrészeken, a vízbemenés komfortjának növelésére. Ugyanott nagyobbszámú szegbeverés is várható fűzfákba, ruhaakasztóul.

A vendéglátó ipar több tucat papírszalvétával készül fel az igényesebb közönség kiszolgálására.

Visegrád: Özvegy Franzl Frigyesné, fizetővendég-szolgálatra berendezett rekamiéjának teljes rugózatát kicserélik, két kispárnát áthúznak. A hajóállomás mellékhelyiségének 25-ös égőjét 40-esre cserélik ki.

Nagymaros: Mischmasch Viktor, nyugalmazott hajóskapitány bérladikja vízmerőkanalat kap a csónakázni vágyók kényelmének kiszolgálására. A főtéren ulti-inspekció. Kripp Lipót, csősz, állandóan rendelkezésre áll harmadiknak. Saját kártya.

Zebegény: A Kanyarra néző utak padjainak egyike már az idén támlát kap. A szövetkezeti boltban kaphatók lesznek mindazok a giccses képeslapok, amelyeket a budapesti boltokból kiüldöztek. A falu fölött önkiszolgáló erdő nyílik, ahol bárki letépheti a kívánt vadvirágot.

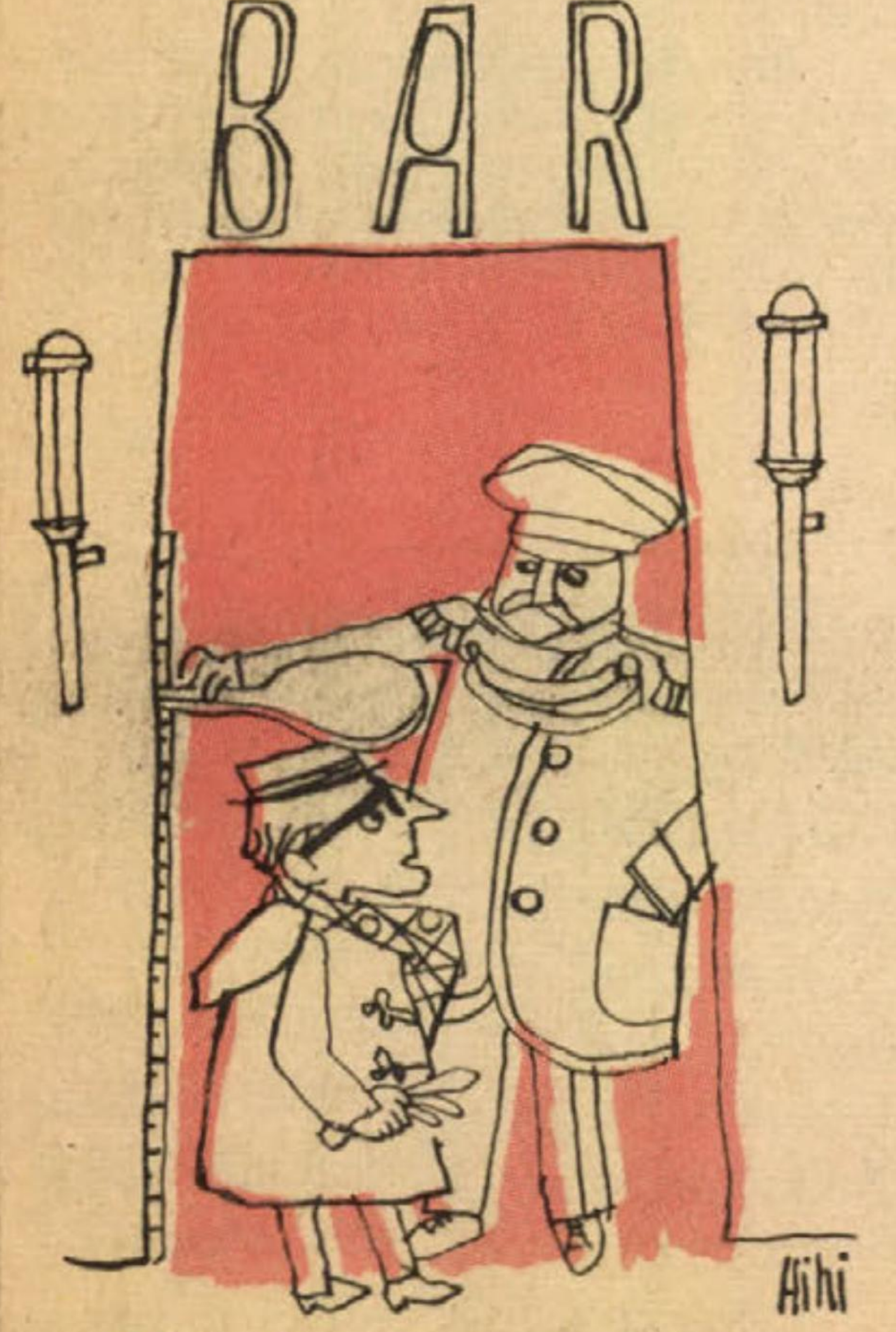
Jöjjön a derűs Duna-kanyarba! Kultúra, fényűzés, déli menü! Páratlan reggeli, páros vacsorák! A Duna-kanyar látogatóinak díjmentesen áll rendelkezésükre a börzsönyi ózon, a nógrádi tájszólás és a budapesti időjárásjelentés!

Állandó repülőjárat Budapest és Bécs között a Duna-kanyar fölött! A Dunában állandó hidegvíz-szolgáltatás! Állandó légvonat! Eredeti kakasébresztés, eredeti trágyaillat, éjjelenként Göncölszekér! Fűre lépni szabad, kihajolni nem veszélyes, a dohányzás sehol sem tilos.

Csodálatos lesz!

Szánthó Dénes

Ahova nehéz bejutni

– Esküszöm, hogy nem vagyok kiskorú!

A kulturális arénában

Erdei Sándor rajza

Keretszerződés

— Stop — szólok a gépkocsivezetőnek Lakiteleken átutazóban, pontosan azon a helyen, ahol már a múlt év közepén készen kellett volna lennie a Szőlészeti Kutatóintézet Kísérleti Gazdasága központi épületének. Tavaly, július táján jártam errefelé, s már csak az volt hátra, hogy az ÉM Bács megyei építővállalata az utolsó simításokat elvégezze az egyébként teljesen kész, egyemeletes, negyven méter hosszú, magyaros stílusban készült impozáns épületen.

Amint most látom, éppen az utolsó simítások maradtak el! Az építővállalat ugyanis a befejezés előtt otthagyott csapot-papot, és mint, aki jól végezte dolgát, — „elvonult". Azóta ott áll az épület magárahagyottan, az országút mentén, befejezetlenül, és használatlanul. Hiányzik: belül a vakolat, a padlózás, az ablakok üvegezése. Zuhatagban ömlik az eső, és a hólé a tetőről, rongálja a falakat, mert nincs lefolyócsatorna; a villanykábelek kilógnak a falakból, és miegymás...

A Kísérleti Gazdaság nem használhatja az épületet. Elmaradt a vesszőfeldolgozás, az oltványkészítés, a csomagolás. Itt lett volna a laboratórium, az üzemi konyha, és étkezde, itt kaptak volna helyet a telep központi irodái. Mindebből nem lett semmi, mert az ÉM Bács megyei Építővállalata elvonult. Ha még két hétig nem vonul el, befejezhette volna az építkezést, és a Kísérleti Gazdaság nem veszített volna háromnegyed évet.

Nekem hiába is bizonyítja az építővállalat, hogy eleget tett a fennálló jogszabályoknak, mert egy úgynevezett keretszerződés automatikusan hatálytalanította a korábban külön szerződésben kikötött 1960. augusztus 25-i határidőt. A magam részéről nem tudok arra az álláspontra helyezkedni, hogy a belátás, a megértés, a józan ész és a nemzetgazdasági érdek — minden mellékes, viszont a szabál' az szabál', a jogszabál' az jogszabál', és a keretszerződés az keretszerződés, melynek alapján a kétmillió forintos épületet közvetlen a befejezése előtt büntetlenül ott lehetett hagyni a nagy magyar homokon.

Üdv néked szent Bürokrácius és dicső lélektelenség!

(f. gy.)

3 X 1 = 0

Múlt év októberében vettem egy pár szép formájú, 345 forintos, kisipari, bőrtalpú cipőt, a Múzeum körút 3. szám alatt levő 41. Cipőboltban. Másnap – esős idő lévén – felvettem ezt a remekművet, és útra keltem benne. Mire a busz-megállótól a hivatalba értem, csavarni lehetett a vizet a harisnyámból. Azonnal visszavittem az előző nap vásárolt cipőt a boltba, ahol a vezető kartárs

nagyon udvariasan visszavette, majd okulásként elküldte a Cipőkészítő Kisipari KTSZ-be. Körülbelül tíz nap múlva megkaptam a teljesen új talppal ellátott cipőt. Megnyugodva vettem fel, de az első esős napon az előbbi beázás újból megismétlődött. Újra visszavittem, és újra megtalpalták. Én újra felvettem, és a cipő újra beázott. Most itt állok háromszor talpalt új cipőmmel, és ha egy kis eső kerekedik, kénytelen vagyok felvenni a 150 forintos, elnyűtt, régit, mert az még nem olyan „befolyásos", mint a 345 forintos, háromszor talpalt új!...

Jónás Attiláné
XI., Bartók B. út 15/c.

ide-oda amoda

Február elején a Váci utcai Dia-filmszaküzletben vettem egy 220 voltos csőizzót, Gamma-gyártmányú vetítőmbe. Az új izzó otthon a bekapcsolás pillanatában kiégett. Fogtam a blokkot és a kimúlt égőt, és visszavittem a szaküzletbe, gondolván, hogy kicserélik. Cserélés helyett – mert ez így dukál – elküldtek a Világítástechnikai Állomásra, az Eötvös utca 11. szám alá, ahol majd megvizsgálják a selejtet, kapok egy utalványt, amit a Múzeum körút 13. alatti villamossági szaküzletben beváltanak. Az Eötvös utcában megkaptam a csereutalványt, és azzal elmentem a Múzeum körút 13. alatti üzletbe. Ott azt mondták, hogy nekik ilyen nincs, menjek el a Kossuth Lajos u. 2. alatti Keravillba. Elmentem: ilyen izzót nem tartanak – mondták –, menjek át a Ferenciek terén levő Ofotért üzletbe, ott biztosan lesz. Átmentem. Ott azt a felvilágosítást kaptam, menjek a Múzeum körút 13. alatti szaküzletbe. Nem mentem, mert már ott voltam. De kivettem egy nap szabadságot, és bejártam egy sereg Keravill- és Ofotért-szaküzletet, s mindenütt azt a választ kaptam: itt nincs, menjek ide, oda vagy amoda.

Solymár Tibor
XIV., Martos Flóra u. 13/a.

Szálloda Kecskeméten

Mióta a Beretvás-szálló ódon épületét lebontották, csak egy volt szanatórium épületéből átalakított szállóban alhatnak az átutazó vendégek. Átutazók? No, nem egészen, mert egyes vállalatok néha öt-hat hétre is leküldik ide dolgozóikat. A szükség-szálló vezetői azonban nem látják szívesen, ha hosszabb időre foglalják le a szobákat. Ha jön egy vendég, a portán óvatosan megkérdik:

– Mennyi időre?

– Éjszakára – hangzik az óvatos válasz.

– Hány éjszakára?

– Negyvenre...

Néha hiába kérlelik a portást, hogy csak egy éjszakára adjon szállást, nem adhat, mert nincs üres szoba.

– Kár, hogy a biliárd kiment a divatból – kesergett egyszer egy szoba nélkül maradt vendég. – Azelőtt, a legrosszabb esetben, remekül aludtunk a biliárdasztalon...

Még egy „szállás" történet... Két pesti találkozott egy kecskeméti utcán. Az egyik közölte, hogy sikerült pótágyat szereznie egy szobában. Ő lesz a negyedik. Elmondotta, hogy fél a horkolóktól, ezért a patikában altatót vásárolt.

– Akarsz te is egy pár tablettát? – kérdezte ismerősétől.

– Dehogy akarok – ijedt meg a másik. – Pont ellenkezőleg, valami olyan orvosságot vennék be, ami ébren tart. Záróráig ugyanis a vendéglőben ülök, mert nem kaptam se szobát, se ágyat.

Még két év, és már nem lesz gond a szállodai szoba. Épül az ötemeletes „Arany Homok" szálló, amelyre máris büszkék a kecskemétiek. Azt állítják, hogy ez lesz az ország legmodernebb vendéglátóipari kombinátja.

De hol van még az az idő! Az épülő szép szálló híre nem vigasztalja meg az utast, aki hiába könyörgött szobáért, és bőröndjével a kezében járja a várost, azt kutatva, hol talál egy magánházban fedelet.

Hiába mutatják neki a félig kész ötemeletes szállót, hiába mondják neki, hogy 1963 derekán itt csupa összkomfortos, modern, televízióval ellátott szoba lesz, az utas ásít, és megjegyzi:

– Nagyon álmos vagyok. Addig nem tudok várni...

(sti)

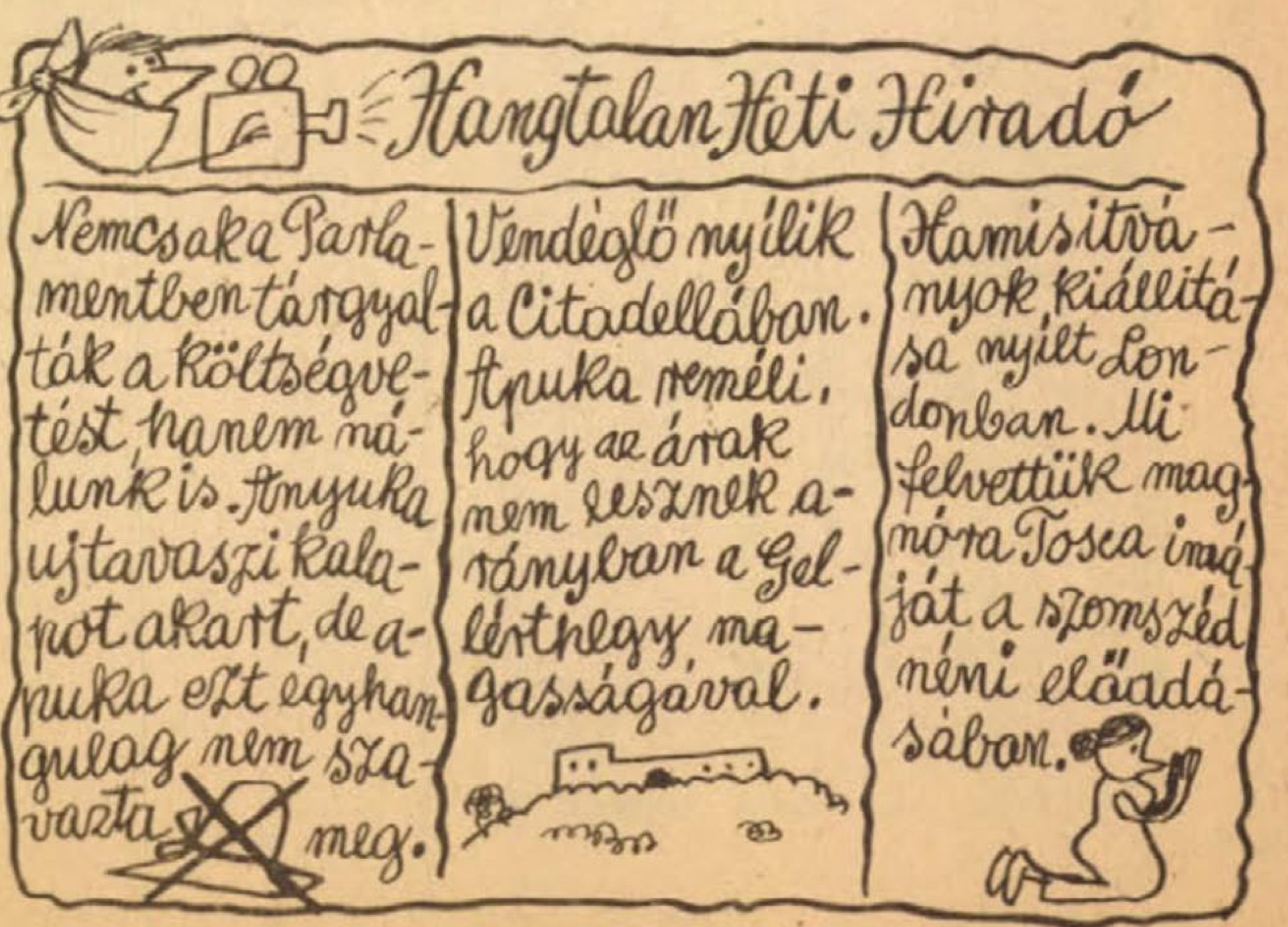
Konfetti-árfolyam

Egy Rákóczi úti papírkereskedés kirakatában, fontos farsangi idénycikket láttam: kis háromszögletű celofántasakban néhány száz darab konfettit. Ára: 21 fillér...

Én elhiszem, hogy pont erre az összegre rúg a gyártási önköltség, plusz a megengedett haszon. De azok a szakemberek, akik ezt megállapították, nem tudják, hogy egyfilléres már régen nincs is forgalomban konfetti-kedvelő hazánkban?

Nekem a jövő héten lesz szükségem egy tasak konfettire, és nem akarom, hogy akár a kereskedelmet, akár engem károsodás érjen. Kérem tehát az illetékeseket, hogy addig szedjenek ki minden tasakból néhány darab konfettit (természetesen a tőlük megszokott pontos kalkuláció alapján), és a tasakot adják 20 fillérért.

(d—i)

(Előzmények:
Kovácsék 987-ben házasodtak össze. Két gyermekük született. Jancsi és Mari. Jancsi nem akart szakmát tanulni, a kalandozáshoz volt kedve, de Kovács bácsi elmagyarázta a fiúnak, hogy azok az idők már elmúltak. Mari férjhez ment egy jólkereső kovácshoz, akiről évekkel később kiderült: titokban pogány. Kovács bácsi felkereste a vejét, Bélát, és kioktatta: a kereszténység felvétele adott helyzetben fejlődés. Béla azonban hajthatatlan maradt. Mari elvált tőle, és kisfiával, a négyéves Andriskával, szüleihez költözött. A pogány Béla azonban még sokáig zaklatta a feleségét, aki később újra férjhez ment.

Jancsi egy leszármazottja, Lajos, II. Endre udvarában szolgált, de nem becsülte meg magát: munkáját elhanyagolta és egész nap a gaz

meráni lovagokkal lófrált. Kovács bácsi igyekezett a lelkére beszélni, de Lajos kigúnyolta az öreget. A későbbiek folyamán egy udvarhölgy, akitől gyereke született, beperelte Lajost, gyerektartásért, de az inkább elment lézengő ritternek, hogy ne tudják levonni fizetéséből a tartásdíjat. Kovács bácsi elhatározta: rendbehozza a dolgot, és utánament a fiúnak a Szentföldre. Lajos belátta, hogy helytelenül járt el, és hazatérve a kereszteshadjáratból, negyvenhat évre visszamenőleg kifizette a tartásdíjat.

Jenő, Mari második házasságából származó gyermekének az utóda, egy végvárban dolgozott a török hódoltság idején, mint vártüzér. Házasságát tizenkét gyermekkel áldotta meg az ég. Kovács bácsi gyakran elvitte a gyerekeket sétálni. Jenő, a végvári vitéz, hatvanéves korában, ősz fejjel beleszeretett egy tizenhat éves lányba, és el akart válni a feleségétől. Kovács bácsi figyelmeztette, őrültség, amit csinál, de Jenő nem hallgatott Kovács bácsira, és minden pénzét a lányra költötte. Még a lovát és a kardját is eladta. Kovács bácsi erre a következőket eszelte ki: teljes gőzzel udvarolni kezdett a tizenhat éves kislánynak. Be akarta bizonyítani Jenőnek, hogy a lány csapodár, hűtlen természet, aki minden férfira ráveti a szemét. Kovács bácsi, aki akkor már hatszázötven éves volt, halálosan beleszeretett a leánykába. Kovács néni azonban kipofozta a céda teremtést a végvárból. Bertalan, Jenő oldalági leszármazottja, aki 1716-ban nősült, huszonegy gyermeket nemzett. Mivel a szülők dolgoztak, Kovács néni vigyázott a gyerekekre. A huszonegy gyerek felnőtt, mindegyik huszonegy gyermeket nemzett, és azokat is Kovácsék nevelték fel.

Zoltán, Mari kései sarja, egy ízben Austerlitz mellett sétált, mikor is váratlanul negyvenezer férfi bukkant elő a dombok mögül, és trombitaszó harsogása mellett, rátámadt Zoltánra. Kiderült, hogy franciák voltak, Napóleon katonái, azok verték össze. Zoltán elpanaszolta otthon, mi történt vele Austerlitznél. Gyuri, Laci, Zsiga, Zoltán barátai eltökélték: véget vetnek a franciák garázdálkodásának, s elindultak Napóleon ellen. Kovács bácsi azonban megállította őket, és azt javasolta: ne négyen menjenek a csatába, hanem fogjanak össze a népek, és úgy menjenek Napó-

leon ellen. Így is történt. Lipcse mellett a népek csatájában legyőzték Napóleont. 1865-ben Elemér, Zoltán fia, inni kezdett. Tamásnak pedig könnyű kanyarója volt. 1880-ban Vica, Bertalan leszármazottja, száz üveg alma-kompótot tett el Kovács néni segédletével. 1914—18 között, Kovács bácsi rendbehozta Linaék családi életét, és 1936-ban leszoktatta Ödönt a lóversenyzésről. 1952-ben Kovács bácsi nyugdíjba ment. Ez idő tájt már ezeréves volt, de nem látszott többnek nyolcszáznál. Jelenleg Vera lakik nála, Zoltán unokájának az unokája, férjével, Pistával, aki gépészmérnök.)

Következő rész

Egy este, Pista, a gépészmérnök, lóháton érkezett haza, nyergében egy ifjú szőke lánnyal.

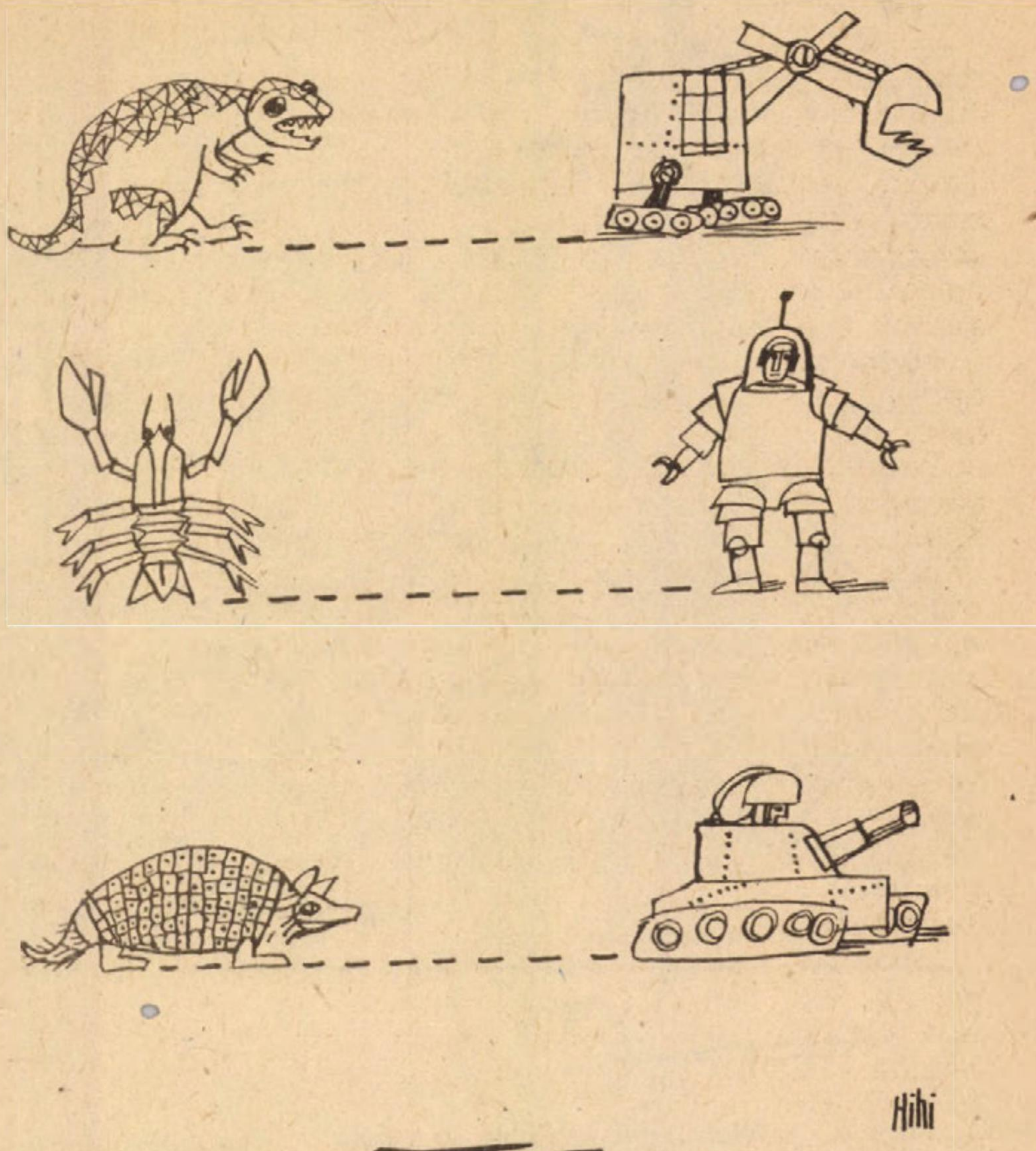
— Pista — kiáltotta haragosan Kovács bácsi —, ki ez a nő, és kié ez a ló?!

(Folyt. nem köv.)

Mikes György

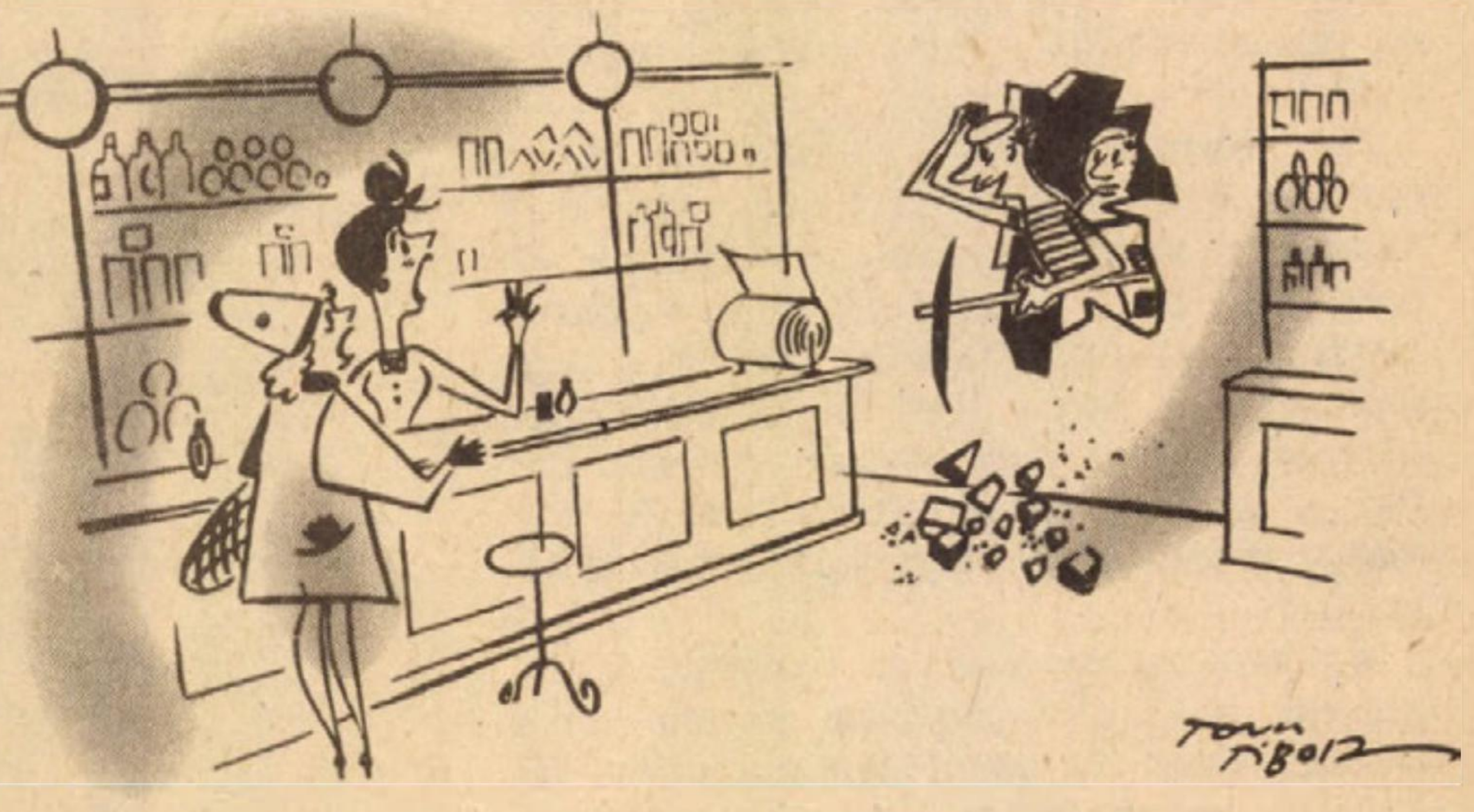
Hosszú volt az út...

Hegedűs István rajza

Buzgalom

Toncz Tibor rajza

– Ezer bocsánat! Tessék mondani, ezt az üzletet már átalakították?

Távolbalátás akadályokkal

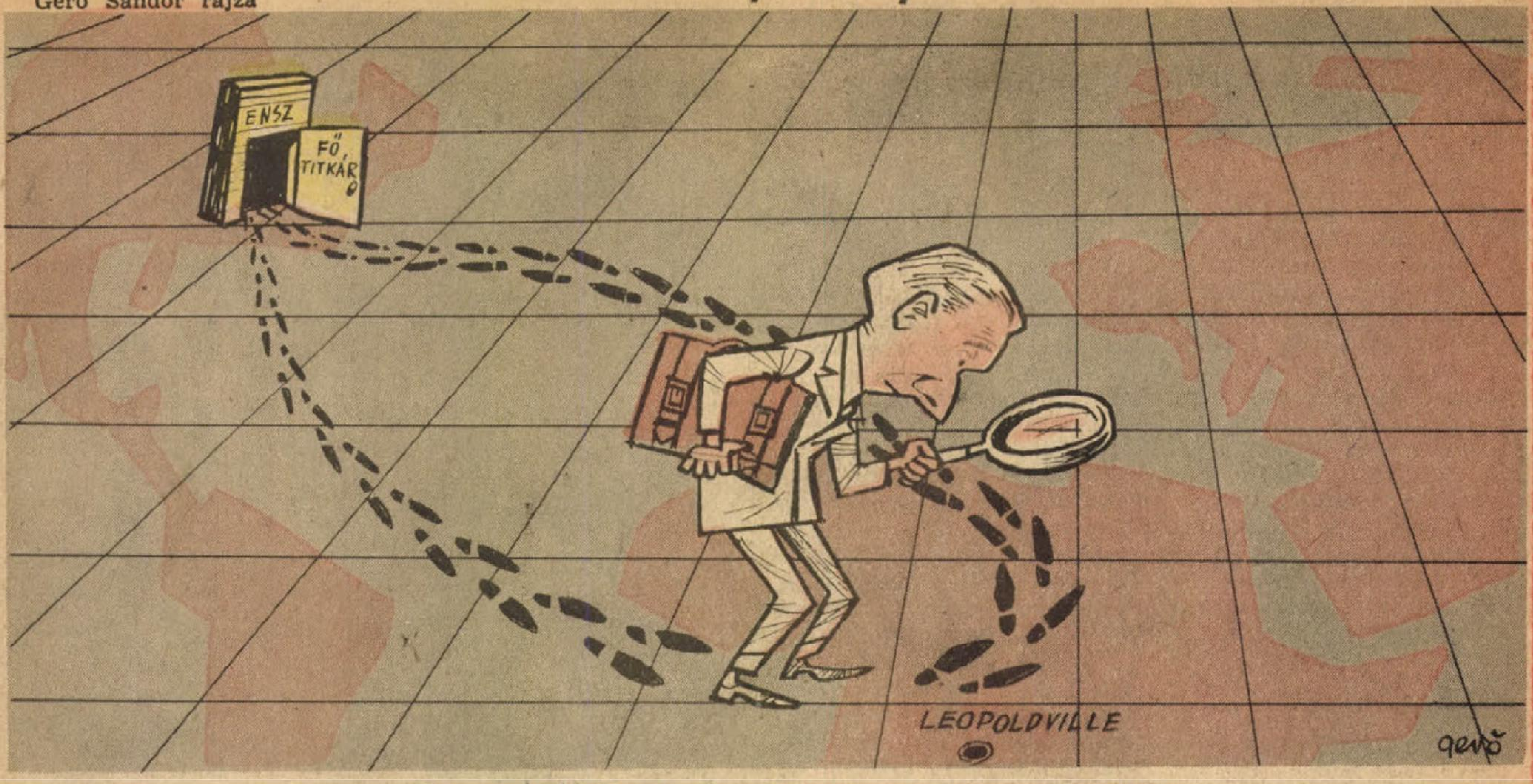
Szepes Béla rajza

– Ugye, drágám, félidőben mi is helyet cserélünk?

Gerő Sándor rajza

Könnyű talány

Hammarskjöld: Na, nézzük csak, hova vezetnek innen a nyomok!? . . .

ÓVOM AZ EGÉSZSÉGEMET

Egy kis anekdotával kezdem. A vézna emberke nehéz vasrúddal a vállán ment az utcán. Egyik ismerőse megkérdezte, mit keres nála az a vasrúd. „Védekezésül hordom magammal, arra az esetre, ha megtámadnának a huligánok" – – Ha nekemjönnek, hogy megverjenek; eldobom ezt a vasrudat, és húsz kilóval megkönnyebbülve, úgy elfutok, mint a nyúl! . . ."

Na mármost, gyakran hall az ember csodálatos gyógyulásokról. Bizonyos panaszokkal elmegy valaki az orvoshoz, ez meghallgatja, s utána felteszi a szokásos kérdést: sokat dohányzik? Iszik? A legtöbb ember hódol ezeknek a szenvedélyeknek; az orvos persze mérsékletre inti a beteget, s az szinte máról holnapra meggyógyul. Ugyanez áll az alkoholra is.

Én nem iszom, nem is dohányzom, bizonyos egészségi zavarok esetén tehát nekem nincs is miről lemondanom. Ha egyszer megkaptam, nem is egyhamar múlik el a bronhitiszem. Alvási zavaraimon se könnyen tudok segíteni, a hízás pedig mindörökre elérhetetlen ábránd marad számomra. És itt a titok nyitja! Rájöttem, hogy nem jó, ha az ember bizonyos ballasztok nélkül járja az élet útját. Néha szükség van homokzsákra is. A süllyedő hajóból a tengerbe szoktak dobálni minden mozdítható rakományt. A léghajóból is, ha zuhanni kezd, kidobják a homokzsákokat, s a megkönnyebbült hajótest újra a magasba szökken. De mit dobjanak ki vész esetén az üres hajóból vagy a homokzsák nélkül feleresztett léghajóból?

Hát így vagyunk valahogy a dohányzással meg a szeszesitallal is. Mert baj esetén miről mondjon le az a szerencsétlen, akinek semmi káros szenvedélye nincs? . . . Nos, nekem elég is volt az unalmas mértékletességből: holnaptól kezdve cigarettázom, és adandó alkalommal egy-egy pohár bortól se riadok majd vissza. Elvégre itt az ideje, hogy többet törődjek az egészségemmel.

Heves Ferenc

Mezőgazdasági propaganda

– Mégis csak érdemes napraforgóval foglalkozni! . . .

A humor KÖNYVÉBŐL

KRUDY GYULA egy időben mindennapos volt a Margitszigeten. Megváltva beléptijegyét odafordult kísérőjéhez:

— Ennek az embernek van legjobb dolga a világon.

— Kinek?

— Ennek a jegyellenőrnek. Itt ül kényelmesen vagy harminc esztendeig, aztán fogja magát és szépen nyugalomba vonul.

SIPULUSZ-nak volt egy vidéki keresztfia, aki mindenféle rokoni támogatásokkal végül diplomát szerzett.

— Most hát, hogy kész ember lettél, nézz utána, hogy nexusokat szerezz. Én azt tanácsolnám, iratkozz be a Nemzeti Kaszinóba.

— A Nemzeti Kaszinóba? Hisz ott hatalmas tagdíjat kell fizetni!

— A gazdagoknak! Te majd viszel szegénységi bizonyítványt.

KOSÁRY EMMY, az első Csárdáskirálynő a legelegánsabb primadonnája is volt Pestnek. Amikor ruhaszalont változtatott, a tulajdonosnő a próba után megkockáztatta:

— Remélem, művésznő, ajánlani fogja szalonomat barátnőinek?

A primadonna megrémült:

— Sajnos, lehetetlen, kedvesem. A ruhával ugyanis nagyon meg vagyok elégedve.

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 61.0912 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány utca 3. — Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.